

Cohortonderzoek asielzoekers en statushouders

Asiel en integratie

2020

Cohortonderzoek asielzoekers en statushouders

Asiel en integratie

2020

Verklaring van tekens

.	Gegevens ontbreken
*	Voorlopig cijfer
**	Nader voorlopig cijfer
x	Geheim
–	Nihil
–	(Indien voorkomend tussen twee getallen) tot en met
0 (0,0)	Het getal is kleiner dan de helft van de gekozen eenheid
Niets (blank)	Een cijfer kan op logische gronden niet voorkomen
2019–2020	2019 tot en met 2020
2019/2020	Het gemiddelde over de jaren 2019 tot en met 2020
2019/'20	Oogstjaar, boekjaar, schooljaar enz., beginnend in 2019 en eindigend in 2020
2017/'18–2019/'20	Oogstjaar, boekjaar, enz., 2017/'18 tot en met 2019/'20

In geval van afronding kan het voorkomen dat het weergegeven totaal niet overeenstemt met de som van de getallen.

Colofon

Uitgever

Centraal Bureau voor de Statistiek
Henri Faasdreef 312, 2492 JP Den Haag
www.cbs.nl

Prepress: Textcetera, Den Haag en CCN Creatie, Den Haag
Ontwerp: Edenspiekermann

Inlichtingen

Tel. 088 570 70 70
Via contactformulier: www.cbs.nl/infoservice

© Centraal Bureau voor de Statistiek, Den Haag/Heerlen/Bonaire, 2020.
Verveelvoudigen is toegestaan, mits CBS als bron wordt vermeld.

Inhoud

Samenvatting	5
Executive summary	9

1. Over het onderzoek 13

1.1	Introductie	13
1.2	Dashboard	15
1.3	Methode en begrippen	15
1.4	Dossier Asiel, migratie en integratie	15
1.5	Literatuur	16

2. Asielaanvraag en opvang 17

2.1	Instroom	17
2.2	Nationaliteiten	18
2.3	Nareizigers	18
2.4	Leeftijd/geslacht	19
2.5	Huishoudenssamenstelling	21
2.6	COA verhuizingen	23
2.7	Verblijfssituatie	24
2.8	Nareis en gezinshereniging	28
2.9	Dashboard	30

3. Statushouders huisvesting en integratie 31

3.1	Verblijfsvergunningen asiel	31
3.2	Nationaliteiten	32
3.3	Nareis	33
3.4	Wachttijd tot vergunning	34
3.5	Vestigingsgemeente	35
3.6	Huishoudenssamenstelling	40
3.7	Onderwijs	41
3.8	Inburgering	44
3.9	Werk	46
3.10	Uitkering	47
3.11	Voornaamste inkomstenbron	48
3.12	Inkomen	51
3.13	Zorggebruik	52
3.14	Jeugdzorg	54
3.15	Geregistreerde verdachten	55
3.16	Dashboard	56
3.17	Literatuur	57

Samenvatting

Het CBS volgt sinds 2017 alle asielzoekers die vanaf 2014 bij COA-opvang zijn ingestroomd en de statushouders die vanaf 2014 een verblijfsvergunning asiel hebben ontvangen, inclusief hun nareizigers en gezinsherenigers. Deze vierde jaarlijkse rapportage van dit cohort-onderzoek geeft inzicht in de instroom van asielzoekers bij het COA en in de samenstelling van de nieuwste groep statushouders. Daarnaast wordt in deze webpublicatie een actueel beeld geschetst van hoe het gaat met de statushouders die sinds 2014 een verblijfsvergunning asiel hebben gekregen. Er worden cijfers gepresenteerd over het verblijf in COA-opvang, de wachttijd tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning, huisvesting, inburgering, huishoudenssamenstelling, gezinshereniging, onderwijs, werk en inkomen, zorggebruik en criminaliteit. Dit onderzoek wordt uitgevoerd in opdracht van de ministeries Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW), Justitie en Veiligheid (JenV), Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW) en Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS).

Actuele ontwikkelingen met betrekking tot nieuwe instroom van asielzoekers bij het COA en de periode van het verblijf in COA-opvanglocaties:

- **Jaarlijkse Instroom COA-opvang iets lager sinds 2018** – Het totale aantal asielzoekers dat in de eerste helft van 2019 werd opgevangen is ongeveer gelijk aan het aantal in de eerste helft van 2018. Ten opzichte van 2017 kwamen er in 2018 iets minder asielzoekers binnen bij COA.
- **Opnieuw meer asielzoekers uit veilige landen** – Vooral sinds 2018 zien we meer instroom vanuit veilige landen zoals Marokko, Algerije en Turkije. In 2019 was met name het aandeel asielzoekers afkomstig uit Nigeria opvallend groot.
- **Aandeel nareizigers loopt verder terug** – Nareis komt vooral voor onder Syriërs en Eritreeërs. Van de ingestroomde Eritrese asielzoekers in 2017 betreft 59 procent een nareiziger. Onder met name Syrische asielzoekers is het aandeel (en ook het absolute aantal) nareizigers in 2019 verder gedaald.
- **Aandeel jonge mannen relatief groot** – Nog altijd is ruim driekwart van alle asielzoekers jonger dan 35 jaar op het moment van aankomst in Nederland. Opvallend is dat het aandeel mannen in de eerste helft van 2019, met 66 procent, is gestegen richting het niveau van 2014. Het gaat, net als in de eerste jaren, vooral om jonge mannen.
- **Veel jonge mannen uit Syrië** – Het aandeel jonge mannen onder de Syrische asielzoekers is gestegen tot 60 procent in de eerste helft van 2019. Dit beeld lijkt op het beeld van het vroegste cohort uit 2014. Vooral in 2016 en 2017 is het aandeel vrouwen en ook het aandeel jonge kinderen wat hoger dan in de voorgaande en de meest recente jaren. Dit komt vooral doordat het aantal nareizigers onder Syriërs in 2016 en 2017 hoger is.
- **Meer alleenstaande mannen uit Syrië, meer kinderen uit Eritrea** – In 2019 reisde 45 procent van alle asielzoekers in gezinsverband naar Nederland. In 2017 was dit aandeel 60 procent. In 2018 en 2019 nam het aandeel alleenstaande mannen onder Syriërs weer toe. Onder Eritreeërs nam juist het aandeel kinderen toe.
- **Minder verhuizingen tijdens eerste 6 maanden in COA-opvang** – Asielzoekers die in de periode 2015 bij het COA zijn binnengekomen verhuisden in de eerste 6 maanden gemiddeld ruim één keer naar een andere opvanglocatie. Sindsdien is het aantal verhuizingen in het eerste half jaar steeds iets verder afgenomen.
- **Groter deel asielzoekers uit Iran, Irak en Afghanistan met vergunning na 12 maanden** – Van alle asielzoekers uit Iran, Irak en Afghanistan is het aandeel dat na 12 maanden een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft gekregen flink

toegenomen. Voor instroomcohort 2017 en voor deze nationaliteiten¹⁾ ligt dit cijfer tussen de 40 en 53 procent.

- **Na vier-en-een-half jaar nog 475 asielzoekers zonder vergunning in COA-opvang** – Dit betekent niet dat de IND de aanvraag nog in behandeling heeft voor al deze mensen. Na een afwijzing blijven sommigen in de opvang in afwachting van vertrek, of in afwachting van een uitspraak op beroep. Ook kunnen mensen na een afwijzing opnieuw een asielaanvraag indienen (tweede of volgende aanvraag), bijvoorbeeld wanneer er iets is veranderd in hun situatie, of omdat er nieuwe informatie is over het land van herkomst.
- **Eritreeërs ingestroomd in 2016 en 2017 korter in opvang door meer nareis** – Voor de Eritreeërs die zijn ingestroomd in 2016 en 2017 is de situatie wel verbeterd: van deze groep had 80 procent na 12 maanden een eigen woonruimte. Dit komt doordat een aanzienlijk deel van de asielzoekers in de meest recente jaren nareiziger was.
- **Afghanen korter in asielopvang en vaker terugkeer/vertrek** – Voor Afghanen geldt dat, ten opzichte van bijvoorbeeld Syriërs en Eritreeërs, relatief vaak de asielaanvraag wordt afgewezen. Een relatief groot aandeel van de Afghaanse asielzoekers is na 12 maanden weer vertrokken.
- **Minder nareis onder recente cohorten** – Vergunningen voor nareizigers (mvv's) moeten door de referent binnen drie maanden na het ontvangen van de verblijfsvergunning worden aangevraagd. De mvv's zijn vervolgens 90 dagen geldig. Binnen die termijn moet de nareis plaatsvinden.

Actuele ontwikkelingen met betrekking tot huisvesting en integratie van statushouders en hun nareizigers en gezinsherenigers:

- **Aantal verleende vergunningen daalt verder** – Sinds 2017 is het aantal verleende verblijfsvergunningen gedaald. Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en behoren net als gezinsherenigers in dit onderzoek tot de statushouders.
- **Top 5 nationaliteiten²⁾ recent veranderd** – In alle jaren staan de Syrische en de Eritrese nationaliteiten op de plaatsen één en twee. In 2019 zien we voor het eerst Turkije en Jemen in de top 5 verschijnen.
- **Minder nareizigers onder met name Syrische statushouders** – In 2014 wordt 27 procent van de verblijfsvergunningen aan een nareiziger verleend. In 2018 is dat aandeel toegenomen tot 38 procent. Vooral onder Syriërs is het aandeel verleende vergunningen aan nareizigers na een aanvankelijke toename (van 32 procent in 2014 naar 58 procent in 2017), nu weer sterk teruggelopen (naar 16 procent in de eerste helft van 2019).
- **Gemiddelde wachttijd Eritreeërs laagst door komst van nareizigers** – Syriërs en Eritreeërs krijgen relatief snel een verblijfsvergunning. Nareizigers brengen de gemiddelde wachttijd omlaag. Onder het meest recente cohort zijn er vooral onder Eritreeërs relatief veel nareizigers.
- **Weinig regionale verschillen** – Er is weinig verschil in spreiding van statushouders over Nederland tussen de diverse nationaliteiten en vergunningscohorten. Ook één of twee jaar na het verlaten van de COA-opvang wonen de statushouders nog steeds verspreid over Nederland.

1) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

2) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

- **Statushouders wonen steeds een beetje stedelijker** – Wel zijn statushouders naarmate zij langer in Nederland verblijven steeds iets stedelijker gaan wonen. Van het vergunningscohort 2014 woonde na 2 maanden 52 procent in sterk of zeer sterk stedelijk gebied, 46 maanden later is dat 56 procent.
- **Steeds meer statushouders thuiswonend kind** – De jongere vergunningscohorten bestaan voor een steeds groter deel uit thuiswonende kinderen en stellen (met en zonder kinderen). Deze toename wordt vooral veroorzaakt door de toename van het aantal nareizigers en gezinsherenigers.
- **Steeds meer statushouders volgen onderwijs** – Van de mensen die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen volgt een steeds groter aandeel onderwijs (37 procent in 2019). Ook niet-leerplichtige jongeren vanaf 18 jaar oud volgen vaker onderwijs, naarmate ze langer in Nederland zijn.
- **Steeds meer mbo** – Statushouders die het voortgezet onderwijs verlaten, stromen met name door naar het middelbaar beroepsonderwijs. In oktober 2019 volgde 54 procent van het totaal aantal onderwijsvolgende statushouders die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen een mbo-opleiding.
- **Steeds hoger mbo-niveau** – Van de statushouders die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen en een mbo-opleiding volgden, volgde aanvankelijk het grootste deel een opleiding op niveau 1. Sinds 2018 is het deel dat een niveau 2 opleiding volgt groter dan het deel dat een niveau 1 opleiding volgt.
- **93 procent van de inburgeringsplichtigen cohort 2014 heeft voldaan aan de inburgeringsplicht** – Wanneer alleen wordt gekeken naar inburgeringsplichtigen, dan heeft 66 procent van het vergunningscohort 2014 in oktober 2019 het inburgerings-examen behaald (of een vrijstelling gekregen). 26 procent heeft een ontheffing gekregen. 6 procent heeft het examen nog niet gehaald, maar heeft nog wel tijd om dat alsnog te doen. Twee procent heeft het examen nog niet gehaald en heeft daarmee de inburgeringstermijn overschreden.
- **Inhaalslag aandeel werkende Eritrese statushouders** – Voor vergunningscohort 2014 zien we dat na vier-en-een-half jaar 38 procent van alle 18- tot 65-jarige statushouders een baan heeft. Eritreers hadden aanvankelijk het laagste aandeel statushouders met een baan, maar na vier-en-een-half jaar hebben Eritreers het hoogste aandeel: 48 procent. Niet alleen stijgt de arbeidsdeelname van deze statushouders gestaag; we zien ook dat de verschillen in arbeidsdeelname tussen de nationaliteiten kleiner worden. De meeste werkende statushouders werken in deeltijd (75 procent) en met een tijdelijk contract (88 procent).
- **Aandeel bijstandsgerechtigden daalt verder** – Anderhalf jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning, ontvangt 90 procent van de 18- tot 65-jarigen die in 2014 een vergunning hebben gekregen, een bijstandsuitkering. Drie jaar later – vier-en-een-half jaar na het verkrijgen van een vergunning – is dit percentage gedaald naar 50 procent en zijn ook de verschillen tussen nationaliteiten³⁾ afgenomen.
- **Nog altijd weinig inkomensverschillen** – Dit komt doordat verreweg het grootste deel van de statushouders een bijstandsuitkering ontvangt en dat zijn vaste bedragen, afhankelijk van de gezinssituatie.
- **Zorggebruik neemt niet verder toe** – Van alle statushouders (18+) die in 2014 een vergunning hebben ontvangen en eind 2015 niet meer in een COA-opvang verblijven, heeft 80 procent kosten gemaakt voor de huisarts. Van hen heeft 77 procent ook daadwerkelijk een consult gehad en 23 procent heeft alleen inschrijvingskosten gemaakt.

3) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

Een jaar later (in 2016) heeft bijna 95 procent van de statushouders uit cohort 2014 kosten gemaakt voor de huisarts. Dit wil zeggen dat zij ingeschreven waren bij een huisarts. In 2017, nog een jaar later, is het zorggebruik onder statushouders uit cohort 2014 vrijwel gelijk gebleven. Het zorggebruik onder Eritrese statushouders steeg het sterkst: in 2015 maakte 67 procent kosten voor de huisarts, in 2016 was dat 90 procent.

- **Aandeel jongeren met jeugdzorg neemt toe** – Van alle jongeren (tot en met 21 jaar) die in 2014 of 2015 een verblijfsvergunning asiel ontvingen en niet meer bij een opvanglocatie van het COA verblijven maakte ongeveer 3,5 procent in 2016 gebruik van een vorm van jeugdzorg. Twee jaar later is dat percentage gestegen tot 6 procent. Het gaat hier om zorg aan jongeren en hun ouders bij psychische, psychosociale en/of gedragsproblemen, een verstandelijke beperking van de jongere, of opvoedingsproblemen van de ouders (jeugdhulp), om het onder voogdij plaatsen van alleenstaande minderjarige statushouders (jeugdbescherming), en om jeugdreclassering.
- **Weinig ontwikkeling in aandeel geregistreerde verdachten** – Mannelijke statushouders worden in verhouding (nog steeds) vaker verdacht van een misdrijf dan mannen met een Nederlandse of westerse migratieachtergrond, maar minder vaak dan mannen met een niet-westerse migratieachtergrond.

Executive summary

As of 2017, Statistics Netherlands (CBS) monitors all asylum seekers who have entered reception centres of the Central Agency for the Reception of Asylum seekers (COA) and status holders including family reunification applicants and their following family members. The fourth edition of the annual report on this cohort study sheds light on the recent influx of asylum seekers at COA reception centres as well as the composition of the newest group of status holders. Furthermore, this web publication provides an up-to-date account of how the status holders have fared who have received an asylum residence permit since 2014. Figures presented here include the inflow and outflow at COA reception centres, the waiting period for an asylum residence permit, housing, civic integration, household composition, family reunification, education, work and income, health care utilisation and crime. This research has been commissioned by the following Dutch ministries: Social Affairs and Employment; Justice and Security; Education, Culture and Science; and Health, Welfare and Sport.

Described below are recent developments in the new influx and duration of stay of asylum seekers at COA reception centres:

- **Inflow at COA reception centres down slightly as of 2018** – Over the first six months of 2019, roughly the same number of asylum seekers were taken in at COA reception centres as one year previously. Compared to the whole of 2017, the number had dropped slightly in 2018.
- **Again more asylum seekers from safe countries** – There has been a rising influx from safe countries such as Morocco, Algeria and Turkey, especially as of 2018. In 2019, there was a remarkably high influx of Nigerian asylum applicants in particular.
- **Share of following family members further down** – Family members joining the asylum applicant are more numerous among Syrians and Eritreans. Of the incoming Eritrean asylum seekers in 2017, a share of 59 percent were following family members. Among Syrians in particular, the share (as well as the absolute number) of following relatives dropped still further in 2019.
- **Relatively high share of young men** – Again, over three-quarters of all asylum seekers are aged under 35 years at their time of arrival in the Netherlands. In 2019 the share of men rose to 66 percent, i.e. closer to the level in 2014; these were mainly young men.
- **More young men from Syria** – The share of young men among Syrian asylum seekers increased to 60 percent in the first six months of 2019. This percentage is similar to that of the oldest cohort in 2014. In 2016–2017 in particular, the shares of women and younger children were higher than in previous years. This is largely due to a rising influx of family members from Syria in those two years.
- **More single men from Syria, more children from Eritrea** – In 2019, 45 percent of all asylum seekers travelled to the Netherlands as a family. In 2017, this share stood at 60 percent. In 2018 and 2019, relatively more Syrian male asylum seekers travelled to the Netherlands by themselves. Among Eritreans it was the share of children that increased.
- **Fewer relocated asylum seekers during first 6 months at COA shelters** – Asylum seekers arriving at COA shelters in 2015 moved to a different reception centre slightly more than once on average during the first six months of their stay. The number of relocations during this period has decreased progressively since then.
- **Larger shares of Iranians, Iraqis and Afghans granted an asylum residence permit after 12 months** – There has been a substantial rise in the share of Iranians, Iraqis and Afghans who obtained a temporary asylum residence permit after 12 months at a COA reception

centre. Shares range between 40 and 53 percent among these nationalities within the cohort arriving in 2017.

- **475 asylum seekers still at COA shelters without a residence permit after 4.5 years** – This does not necessarily mean that IND is still handling their applications. Some applicants remain in a reception centre after being rejected to await their departure, others continue their stay pending a court ruling after an appeal. Following a rejection, applicants may file another (second or subsequent) asylum application; for instance, when their situation has changed or because new information has become available about their country of origin.
- **Eritreans arriving in 2016 and 2017 remain at shelters more briefly, due to more family members** – For those Eritreans who entered the Netherlands in 2016 and 2017, the situation did improve: in this group, 80 percent had been provided housing after twelve months. This is due to the fact that, in recent years, a considerable share of asylum seekers have been following family members.
- **Shorter stay at shelters for Afghans, more departure/return** – The initial asylum application of Afghan asylum seekers is being rejected relatively often compared to e.g. Syrians and Eritreans. Furthermore, a relatively large share of the Afghan asylum seekers have departed after twelve months.
- **Fewer family members among recent cohorts** – Residence permits (MVs) are only issued to following family members if the application is filed by the permit holder within three months of obtaining the asylum residence permit. These MVs are valid for 90 days only. Any following family members must travel to the Netherlands within 90 days from the date of issue.

Described below are recent developments in the housing and civic integration of status holders and their following family members as well as family reunification applicants:

- **Number of residence permits issued has declined further** – As of 2017 we see a decline in the total number of residence permits issued. In this study, status holders also include the following family members who have obtained a (derived) asylum residence permit.
- **Top 5 nationalities has recently changed** – Syrians and Eritreans have constituted the largest and second largest groups of status holders respectively. In 2019, the top 5 included nationals from Turkey and Yemen for the first time.
- **Fewer following family members among Syrian permit holders in particular** – In 2014, 27 percent of all asylum resident permits were issued to a following relative. This share had gone up to 38 percent by 2018. Among Syrians in particular, the share of residence permits issued to following family members initially went up (from 32 percent in 2014 to 58 percent in 2017), but is now going down steeply (to 16 percent in the first half of 2019).
- **Average waiting time for Eritreans shortest in family reunification** – Syrian and Eritrean family members obtain a residence permit relatively quickly. The relatively short waiting time for family reunification means the average waiting time has been reduced. Relatively many family members are included in the most recent cohort, of Eritreans in particular.
- **Minor regional differences** – There are only minor regional differences between the various nationalities and cohorts as regards the location of their first living accommodation in the Netherlands. They still live evenly distributed across the country after one or two years following their departure from the reception centre.
- **Status holders increasingly found in urban areas** – In the 2014 cohort, 52 percent were living in strongly or very strongly urbanised areas after two months; this had increased to 56 percent after another 46 months.

- **More children living at home among status holders** – The increase in the shares of children living at home and couples (with or without children) among status holders is mainly due to the rising influx of following family members and status holders applying for family reunification.
- **More status holders enrolled in education** – A growing number of people who obtained an asylum residence permit in 2014 are enrolled in education (37 percent in 2019). Even young people over the age of 18 and beyond compulsory school age are progressively likely to be in education as their duration of stay becomes longer.
- **Higher enrolment in MBO** – Many status holders who leave secondary education move on to senior secondary vocational education (MBO). As of October 2019, 54 percent of all status holders in education who received an asylum residence permit in 2014 were enrolled in MBO.
- **Higher MBO levels** – Initially, the majority of the 2014 cohort were enrolled in MBO Level 1. Since 2018, the share enrolled in MBO Level 2 has exceeded the share enrolled at Level 1.
- **93 percent of the 2014 cohort have complied with the integration requirement** – When merely taking into account those in the 2014 cohort with a civic integration requirement, 66 percent had passed the civic integration exam by October 2019; 26 percent obtained either a waiver or exemption. A share of 6 percent have not yet passed the exam, but have been given time to do so. Two percent have not passed the exam yet and have consequently exceeded the maximum time frame for civic integration.
- **Eritrean status holders catching up in terms of employment** – In the 2014 cohort, 38 percent of all status holders aged 18 to 64 years were in employment after 4.5 years. Initially, Eritreans had the lowest share of status holders in employment, but after 4.5 years this had changed: 48 percent were in employment, now forming the highest share. Not only do we see a steadily rising labour participation rate, but the gaps in labour participation among the nationalities have also become narrower. The majority of status holders in employment are part-time workers (75 percent) while 88 percent hold a temporary contract.
- **Share of social assistance recipients declining further** – 18 months after they obtained their asylum residence permit in 2014, 90 percent of all 18 to 64-year-olds in this group depend on social assistance benefits. Three years later – altogether 4.5 years after obtaining a residence permit – this share is down to 50 percent, with smaller differences between the nationalities.
- **High welfare dependency means few income differences** – This is due to the fact that the overwhelming majority of status holders live on social assistance benefits, which are fixed amounts depending on the family situation.
- **Health care use stabilises** – Of all status holders in the 2014 cohort aged 18 and over and not staying in COA shelters by the end of 2015, 80 percent had health care costs. Of this group, 77 percent actually consulted a GP and 23 percent merely registered with a GP. One year later, in 2016, nearly 95 percent of the status holders from the 2014 cohort had had health care costs related to the GP. Having health care costs means people were registered with a GP. Another year later, in 2017, health care use among this share had more or less stabilised. Health care use among Eritrean status holders saw the sharpest increase: whereas in 2015, 67 percent had GP-related health care costs, by 2016 this was 90 percent.
- **Share of young people in youth care increasing** – Of all young people (aged 21 or under) who obtained a residence permit in 2014 or 2015 and who were no longer residing at a COA reception centre, approximately 3.5 percent were using some form of youth care in 2016. Two years later, this percentage had increased to 6 percent. This refers to care

provided to young people and their parents in case of psychological, psychosocial or behavioural problems, a mental handicap or (parents') parenting problems, custodial care of single minors, or juvenile rehabilitation.

- **Hardly any change in share of registered crime suspects** – Male status holders are (still) relatively more likely to become criminal suspects than native Dutch men or men with a western migration background, but less likely compared to men with a non-western migration background.

1. Over het onderzoek

1.1 Introductie

De ministeries van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW), Justitie en Veiligheid (JenV), Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW) en Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) hebben het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) gevraagd om in kaart te brengen hoe het de asielmigranten die vanaf 2014 in Nederland zijn aangekomen, vergaat op terreinen als de asielprocedure, arbeidsmarkt, sociale zekerheid, onderwijs, gezondheidszorg en criminaliteit.

In juni 2017 zijn van dit onderzoek de eerste resultaten gepubliceerd over de positie van asielzoekers in de periode 2014 – medio 2016. Die periode stond voor veel asielzoekers in het teken van het verkrijgen van een verblijfsvergunning, het betrekken van een nieuwe woning, gezinshereniging en de start van de inburgeringsperiode. In april 2018 publiceerde het CBS een eerste update waarin data van juli 2016 tot en met juni 2017 zijn toegevoegd en in april 2019 verscheen een tweede update waarin data met nog een extra jaar is toegevoegd.

Inmiddels heeft het CBS de derde update uitgevoerd; we weten nu ook hoeveel asielzoekers in de periode van juli 2018 tot en met juni 2019 naar Nederland zijn gekomen. Ook is er nu een actueel beeld van hoe het gaat met de migranten die sinds 2014 in Nederland een verblijfsvergunning asiel hebben gekregen. Net als in de vorige editie wordt ook in dit rapport aandacht besteed aan integratie op het gebied van arbeidsmarkt, inburgering, onderwijs, sociale zekerheid, zorggebruik, inkomen, criminaliteit, de inburgering van statushouders.

Uit eerder onderzoek (Engbersen e.a., 2015, Maliepaard e.a., 2017, Ooijevaar e.a., 2016, Mooij e.a., 2018) blijkt dat er verschillen zijn in bijvoorbeeld onderwijsprestatie en arbeidsmarktparticipatie tussen asielmigranten met verschillende landen van herkomst. Daarom onderscheiden we, net als in de twee voorgaande publicaties, ook in deze publicatie vijf nationaliteiten¹⁾: Syrië, Eritrea, Irak, Afghanistan en Iran. Aanvankelijk waren dit de nationaliteiten met de grootste aantallen ingestroomde asielzoekers. Nu zijn dit grofweg de vijf groepen met de grootste aantallen verleende verblijfsvergunningen. Asielzoekers en statushouders met andere nationaliteiten worden in deze publicatie gegroepeerd in de groep 'Overig'.

Het CBS zal dit onderzoek in ieder geval tot en met 2020 jaarlijks uitvoeren, waardoor we de asielzoekers die sinds 2014 Nederland instromen en in Nederland een verblijfsvergunning krijgen, over een steeds langere periode kunnen volgen. Dit vergroot de meerwaarde van dit unieke onderzoek: er wordt immers steeds meer bekend over hoe deze groep asielzoekers in Nederland participeert. Dit betekent bijvoorbeeld ook dat achterstanden in integratie eerder dan voorheen kunnen worden gesignaleerd.

Deze cohortstudie op basis van registerinformatie maakt deel uit van een breder onderzoeksprogramma, waarin ook kennispartners SCP, WODC en RIVM participeren (Dagevos e.a., 2018, Miltenburg e.a., 2019).

¹⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

Populaties

In dit onderzoek worden twee (deels overlappende) groepen beschreven: asielzoekers in COA-opvang en statushouders.

Onder asielzoekers in COA-opvang valt in dit onderzoek iedereen die wordt opgevangen door het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA). Hiertoe behoren zowel mensen die een lopende asielaanvraag hebben, als mensen die al een asielvergunning hebben ontvangen, maar nog wel wonen in een opvanglocatie van het COA. Deze laatste groep is formeel geen asielzoeker meer: het asielverzoek is toegewezen. Zolang zij nog bij het COA verblijven, behoren ze in dit onderzoek echter wel tot de groep asielzoekers. Indien nareizende familieleden worden opgevangen door het COA, worden zij in dit onderzoek ook tot de asielzoekers gerekend. Ook mensen die na een afwijzing in afwachting van vertrek of in afwachting van een uitspraak op beroep of herhaalde aanvraag verblijven in een COA-opvanglocatie behoren tot deze populatie.

Tot de statushouders rekenen we alle personen die een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde of onbepaalde tijd hebben ontvangen van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). In andere publicaties wordt ook wel de term vergunninghouder gebruikt.

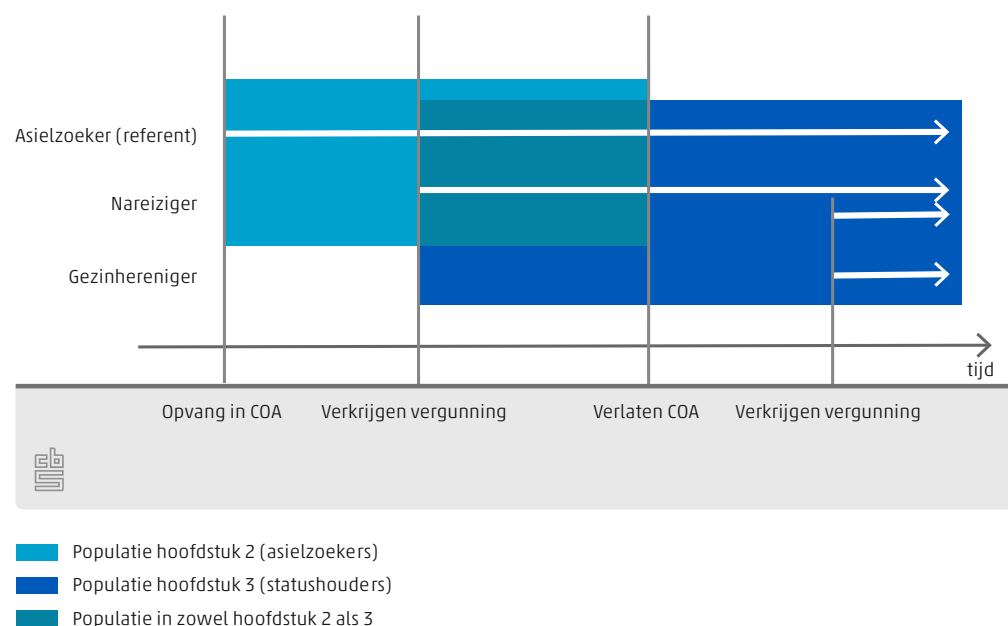
Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en behoren in dit onderzoek tot de statushouders. Nareizigers zijn gezinsleden van de statushouders aan wie onder speciale voorwaarden een machtiging voorlopig verblijf (mvv) wordt verleend. Wanneer een mvv wordt verstrekt, krijgen deze gezinsleden na binnenkomst in Nederland een afgeleide asielvergunning.

Daarnaast worden in dit onderzoek ook de familieleden van statushouders asiel meegenomen die via reguliere gezinshereniging naar Nederland komen. Deze familieleden worden in dit onderzoek meegeteld in het cohort statushouders, hoewel ze feitelijk geen asielvergunning hebben.

In het eerste deel van deze rapportage wordt de eerste fase na aankomst van asielzoekers in Nederland besproken. Dit is de periode waarin mensen door het COA worden opgevangen. In het bijzonder wordt ingegaan op de omvang en samenstelling van de populatie, de asielprocedure en gezinshereniging. De populatie bestaat in dit deel uit alle asielzoekers en nareizigers die in de asielopvang verblijven, al dan niet met een verblijfsvergunning. Het tweede deel van de rapportage gaat over personen die een verblijfsvergunning asiel hebben ontvangen. Hier wordt aandacht besteed aan hoe het de statushouders vergaat op het vlak van huisvesting, onderwijs, inburgering, arbeidsmarkt, sociale zekerheid, zorggebruik en criminaliteit. De populatie van dit deel bestaat uit alle asielzoekers en nareizigers met een verblijfsvergunning, en de gezinsherenigers die horen bij deze statushouders. Onderstaande figuur geeft een schematisch overzicht van de populaties in hoofdstuk 2 en 3.

1.1.1 Overzicht populaties in hoofdstuk 2 en 3

1.2 Dashboard

Naast deze rapportage is er een [interactief dashboard](#), met daarin nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers en de integratie van statushouders. In dit dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen en voor welke nationaliteiten²⁾ u cijfers ([visueel](#)) gepresenteerd wilt zien.

1.3 Methode en begrippen

Meer details over de methode, begrippen en afkortingen zijn te vinden in het Dashboard op de laatste pagina ([Toelichting](#)), in het [rapport van 2018](#) of in het [rapport van 2017](#).

1.4 Dossier Asiel, migratie en integratie

Meer informatie over asiel, migratie en integratie kunt u vinden in [het dossier](#). In dit dossier staan alle recente cijfers en verdiepende artikelen over migratie, asielzoekers en de integratie van mensen met een migratieachtergrond.

²⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

1.5 Literatuur

Dagevos, J., Huijnk W., Maliepaard M. & Miltenburg E. (2018) Syriërs in Nederland. Een studie over de eerste jaren van hun leven in Nederland. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.

Engbersen, G., Dagevos, J., Jennissen, R., Bakker, L., Leerkens, A., Klaver, J. & Odé, A. (2015). Geen tijd te verliezen: Van opvang naar integratie van asielmigranten. Den Haag: Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid.

Maliepaard, M., Witkamp, B. & Jennissen, R. (2017). Een kwestie van tijd? De integratie van asielmigranten: een cohortonderzoek (CAHIER, 2017-3). Den Haag: Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum.

Miltenburg, E., Dagevos, J. & Huijnk, W. (2019). Opnieuw beginnen. Achtergronden van positieverschillen tussen Syrische statushouders. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.

Mooij, M. de, Bloemendal, C. & Dieleman, D. (2018). Jaarrapport Integratie 2018. Den Haag: Centraal Bureau voor de Statistiek.

Ooijevaar, J. & Bloemendal, C. (2016). Jaarrapport Integratie 2016. Den Haag: Centraal Bureau voor de Statistiek.

2. Asielaanvraag en opvang

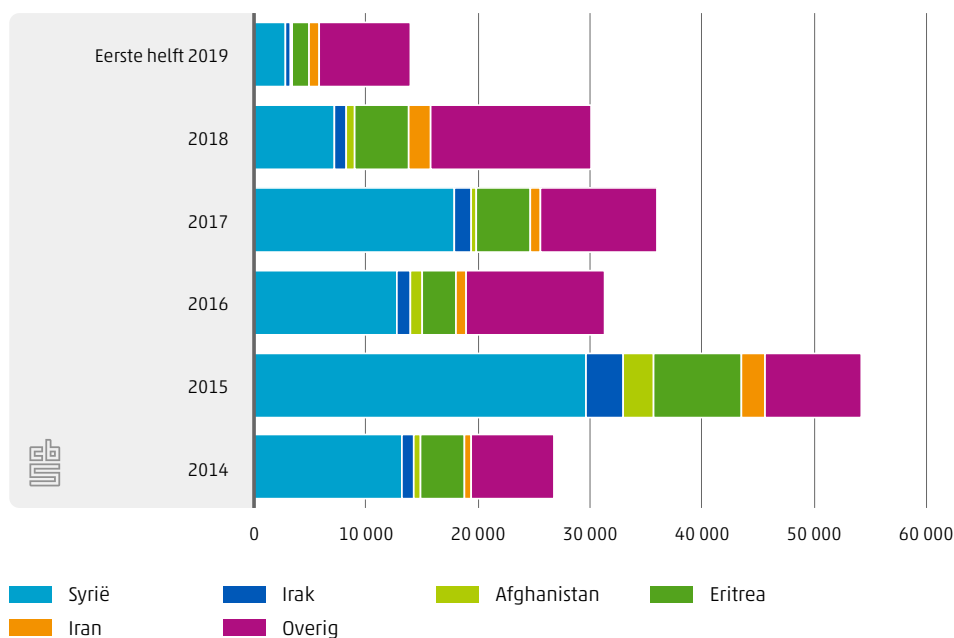
In dit hoofdstuk wordt de instroom van asielzoekers in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2019 besproken. Achtereenvolgens komen de omvang en de samenstelling van de groep, het verkrijgen van een verblijfsvergunning en gezinshereniging aan de orde.

2.1 Instroom

Jaarlijkse Instroom COA-opvang iets lager sinds 2018

Ten opzichte van een jaar eerder zijn er in de eerste helft van 2019 ongeveer net zo veel asielzoekers door het COA opgevangen. Ook nareizende familieleden die zijn ingestroomd via COA-opvang worden meegeteld. In 2014 zijn er 27 duizend asielzoekers via COA-opvanglocaties naar Nederland gekomen, in 2015 54 duizend, in 2016 31 duizend, in 2017 36 duizend, in 2018 30 duizend en in de eerste helft van 2019 14 duizend.

2.1.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang naar nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2019

2.2 Nationaliteiten

Meer asielzoekers uit veilige landen

In alle jaren zijn Syriërs veruit de grootste groep onder asielzoekers die instroomden bij de asielopvang van het COA. De figuur laat zien dat in 2014 en 2015 ongeveer de helft van de ingestroomde asielzoekers de Syrische nationaliteit¹⁾ heeft. In 2018 is het aandeel Syrische asielzoekers gedaald naar een kwart en in de eerste helft van 2019 daalde het aandeel nog iets verder naar 21 procent. De op één na grootste groep in die jaren betreft die met de Eritrese nationaliteit. Vooral in de recentere jaren zien we meer instroom vanuit veilige landen^{2), 3)} zoals Marokko en Algerije. In 2019 is de toename van asielverzoeken van Nigerianen opvallend. Ook het aantal Turken dat asiel aanvraagt in Nederland is vooral in 2018⁴⁾ sterk toegenomen. De redenen waarom asielverzoeken toenemen, variëren per land. Dit kan te maken met zaken als een verslechterde veiligheidssituatie (Nigeria), onzekere politieke situaties in combinatie met een slechte economische situatie (Algerije), of veranderingen in de dienstplicht (Marokko).⁵⁾ In Turkije lopen aanhangers van de islamitische geestelijke Fethulla Gülen net als critici van het regime een grote kans om vervolgd te worden door de Turkse overheid.⁶⁾

2.2.1 Top vijf van nationaliteiten van ingestroomde asielzoekers in COA-opvang, 2014 tot en met eerste helft 2019

	2014		2015		2016		2017		2018		eerste helft 2019	
1	Syrië	13 250	Syrië	29 705	Syrië	12 760	Syrië	17 965	Syrië	7 240	Syrië	2 885
2	Eritrea	3 935	Eritrea	7 875	Eritrea	2 955	Eritrea	4 790	Eritrea	4 710	Eritrea	1 370
3	Somalië	1 265	Irak	3 345	Albanië	1 650	Irak	1 525	Iran	2 020	Nigeria	1 215
4	Irak	1 060	Afghanistan	2 655	Marokko	1 260	Marokko	940	Turkije	1 355	Iran	1 000
5	Afghanistan	605	Iran	2 045	Joegoslavië	1 235	Algerije	865	Algerije	1 240	Turkije	630

Bron: CBS

2.3 Nareizigers

Aandeel nareizigers loopt verder terug

Sinds 2014 kwamen ruim 45 duizend nareizigers naar Nederland. De figuur laat zien dat deze stijging vooral wordt bepaald door instroom van nareizigers van Eritreeërs en Syriërs. Van de ingestroomde Eritrese asielzoekers in 2018 betreft 52 procent een nareiziger.

Van alle ingestroomde asielzoekers was aanvankelijk een steeds groter aandeel nareiziger. Van alle instromers in 2014 gaat het in 15 procent van alle asielzoekers. Dit percentage stijgt via 17 procent in 2015 en 32 procent in 2016, naar 39 procent in de 2017. In 2018 daalde het

1) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

2) <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/asielbeleid/vraag-en-antwoord/lijst-van-veilige-landen-van-herkomst>

3) <https://ind.nl/nieuws/paginas/aantal-asielzoekers-uit-veilige-landen-in-de-lift.aspx>

4) <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2019/07/meer-asielzoekers-in-2018-minder-nareizigers>

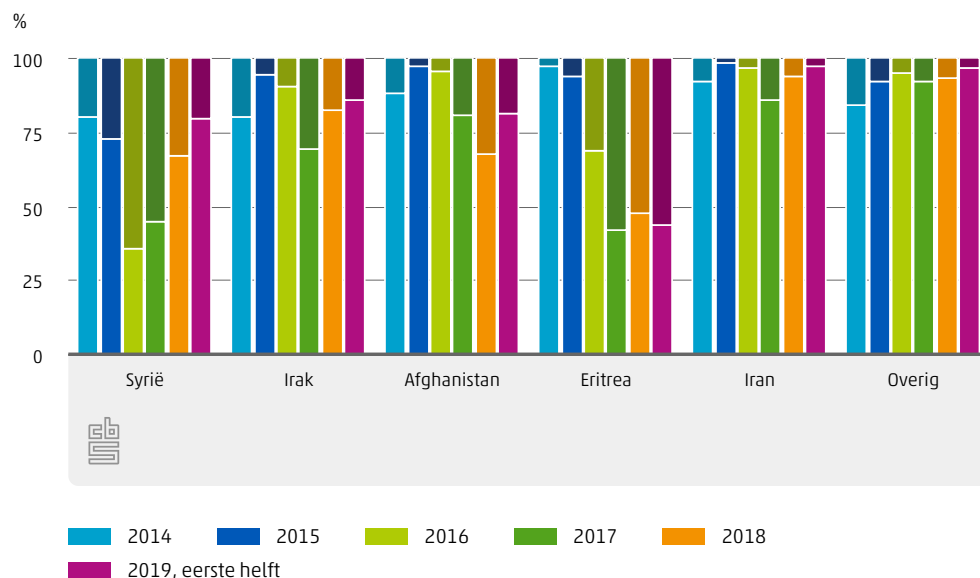
5) <https://ind.nl/over-ind/Cijfers-publicaties/Paginas/Migratieradar.aspx>

6) <https://www.vluchtelingenwerk.nl/feiten-cijfers/landen-van-herkomst/turkije-toegenomen-repressie-en-vervolg>

aandeel naar 21 procent en in de eerste helft van 2019 is het aandeel nareizigers verder gedaald naar 12 procent. Dit komt vooral door het sterk dalende aandeel nareizigers onder Syrische asielzoekers sinds 2017.

Ook in absolute aantallen is het aantal nareizigers afgenomen. In 2017 kwamen ruim 14 duizend nareizigers naar Nederland, in 2018 was dit met 6 235 nareizigers meer dan gehalveerd. In de eerste helft van 2019 kwamen 1 715 nareizigers naar Nederland.

2.3.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang, 2014 tot en met eerste helft 2019 onderscheiden naar wel/geen nareis¹⁾ en nationaliteit

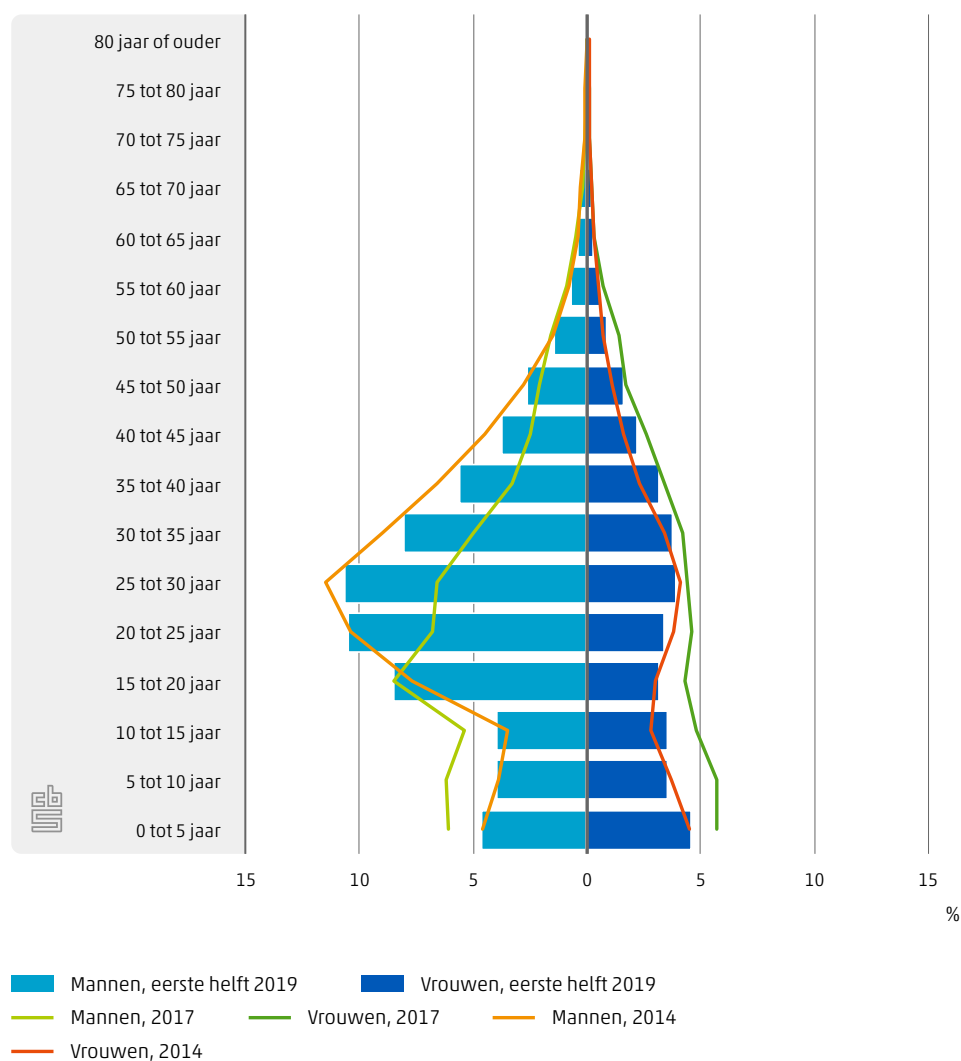
¹⁾ De onderste (helder gekleurde) balken betreffen niet-nareizigers, de bovenste (donkerdere) balken betreffen nareizigers.

2.4 Leeftijd/geslacht

Aandeel jonge mannen relatief groot

De meeste asielzoekers zijn jong. Ruim driekwart van de asielzoekers is jonger dan 35 jaar (dit geldt voor alle jaren). Ongeveer de helft van asielzoekers uit 2014 en 2015 is op het moment van aankomst in Nederland jonger dan 25 jaar. Van de asielzoekers uit 2016 is dat bijna 60 procent; in de eerste helft van 2019 is dat weer ongeveer de helft, zoals in 2014 en 2015. Ter vergelijking: van de Nederlandse bevolking is zowel in 2018 als in 2019 28 procent jonger dan 25 en 41 procent is jonger dan 35 jaar. Het aandeel mannen onder asielzoekers is van 68 procent in het cohort 2014, gedaald naar 56 procent in het cohort 2017 en vervolgens weer gestegen naar 66 procent voor het cohort 2019 (eerste helft).

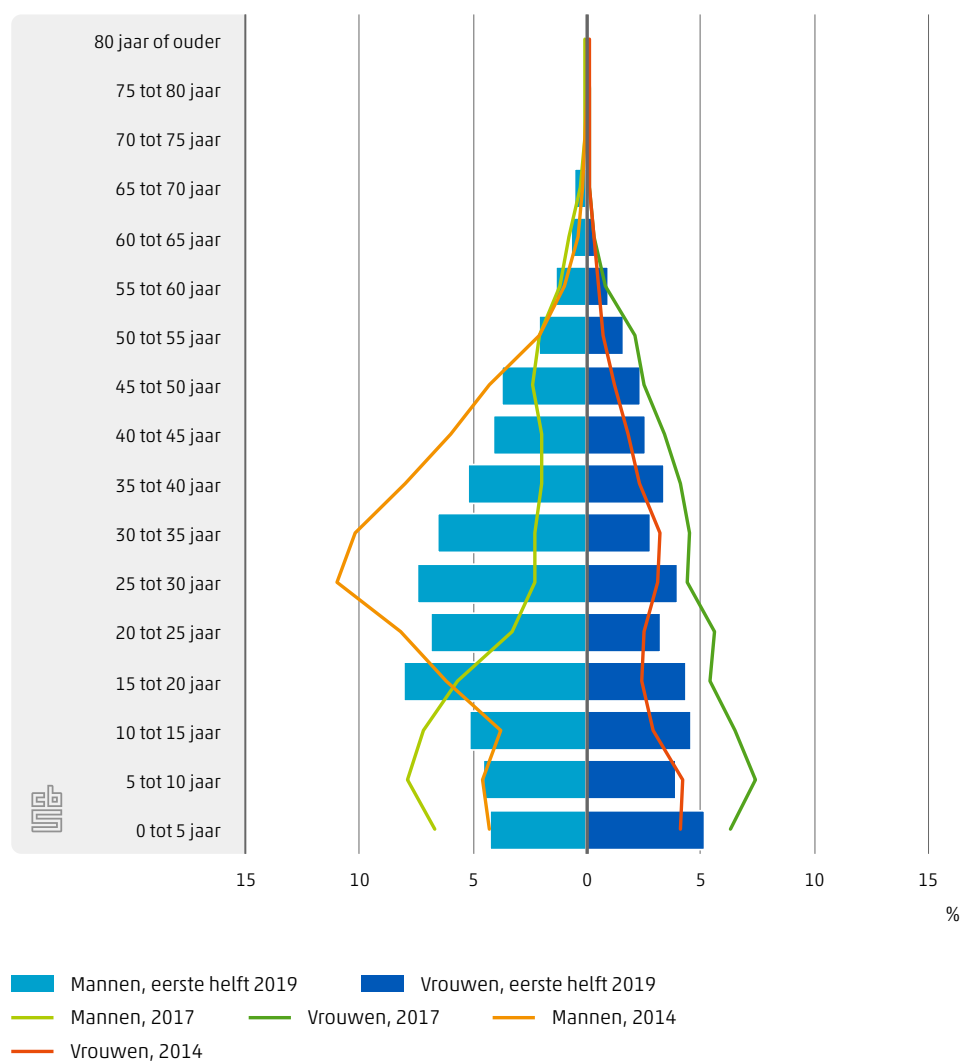
2.4.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang naar cohort- jaar, leeftijd en geslacht

Veel jonge mannen uit Syrië

Uit Syrië en Eritrea zijn het in 2014 en 2015 vooral mannen die bij COA-opvang binnenkomen. In die jaren bestaat twee derde van alle Syrische asielzoekers uit mannen, in 2016 is dat 44 procent en daarna is het aandeel mannen weer gaan toenemen naar 60 procent in de eerste helft van 2019. Vooral in 2016 en 2017 is het aandeel vrouwen en ook het aandeel jonge kinderen wat hoger dan in de voorgaande jaren. Dit komt vooral doordat het aantal nareizigers onder Syriërs in 2016 en 2017 hoger is. Deze groep nareizigers bestaat voor een groter deel uit vrouwen en kinderen dan de groep mensen die in Nederland een eerste asielaanvraag doet (de referenten). Een vergelijking van de piramides tussen 2014, 2017 en 2019 laat duidelijk zien dat de asielverzoeken in 2014 vooral jongvolwassen mannen betroffen, die in 2017 vooral vrouwen en kinderen (nareizigers) en in de eerste helft van 2019 weer meer mannen (60 procent).

2.4.2 Ingestroomde Syrische asielzoekers in COA-opvang naar cohort-jaar, leeftijd en geslacht

2.5 Huishoudenssamenstelling

Meer alleenstaande mannen uit Syrië, meer kinderen uit Eritrea

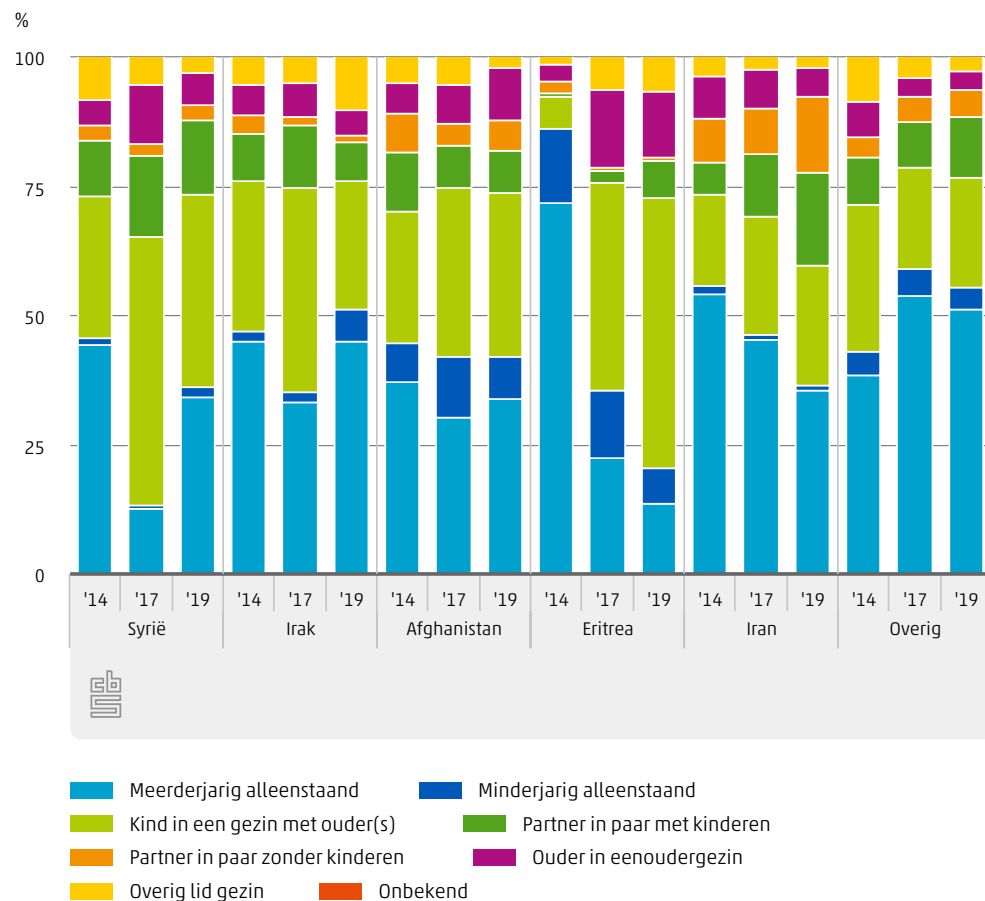
De helft van alle asielzoekers die in 2014 en 2015 in Nederland zijn aangekomen, kwam als alleenstaande asielzoeker bij het COA binnen. In 2016 en 2017 daalde dit aandeel respectievelijk naar 36 en 32 procent. Dit aandeel is vervolgens weer gestegen naar 46 procent in de eerste helft van 2019. Van alle alleenstaande asielzoekers is ongeveer 10 procent minderjarig. Alleenstaand betekent hier overigens dat deze asielzoekers als alleenstaande zijn ingereisd. Het is goed mogelijk dat (een deel van) deze asielzoekers wel een partner of gezin (tijdelijk) hebben achtergelaten.

Een deel van de asielzoekers is gekomen in gezinsverband (als kind of ouder in een gezin met kinderen); in 2014 bijna 40 procent. Dit percentage loopt op naar 60 procent in 2017. Dit aandeel is gedaald naar 45 procent in de eerste helft van 2019. Het kan hierbij gaan om

asielzoekers die met het hun gezin in Nederland arriveren, maar ook om nareizigers die zich in de asielopvang bij hun familieleden voegen. Vooral asielzoekers met een Eritrese nationaliteit⁷⁾ komen steeds vaker dan voorheen in gezinsverband (72 procent in de eerste helft van 2019, ten opzichte van 10 procent in 2014) naar Nederland. Er zijn maar weinig asielzoekers die met partner zonder kinderen in Nederland arriveren (3 tot 5 procent). Ter vergelijking: van de Nederlandse bevolking in 2019 leeft 26 procent met partner zonder kinderen.

2.5.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang naar plaats in het huishouden en nationaliteit, 2014, 2017 en eerste helft 2019

7) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

2.6 COA verhuizingen

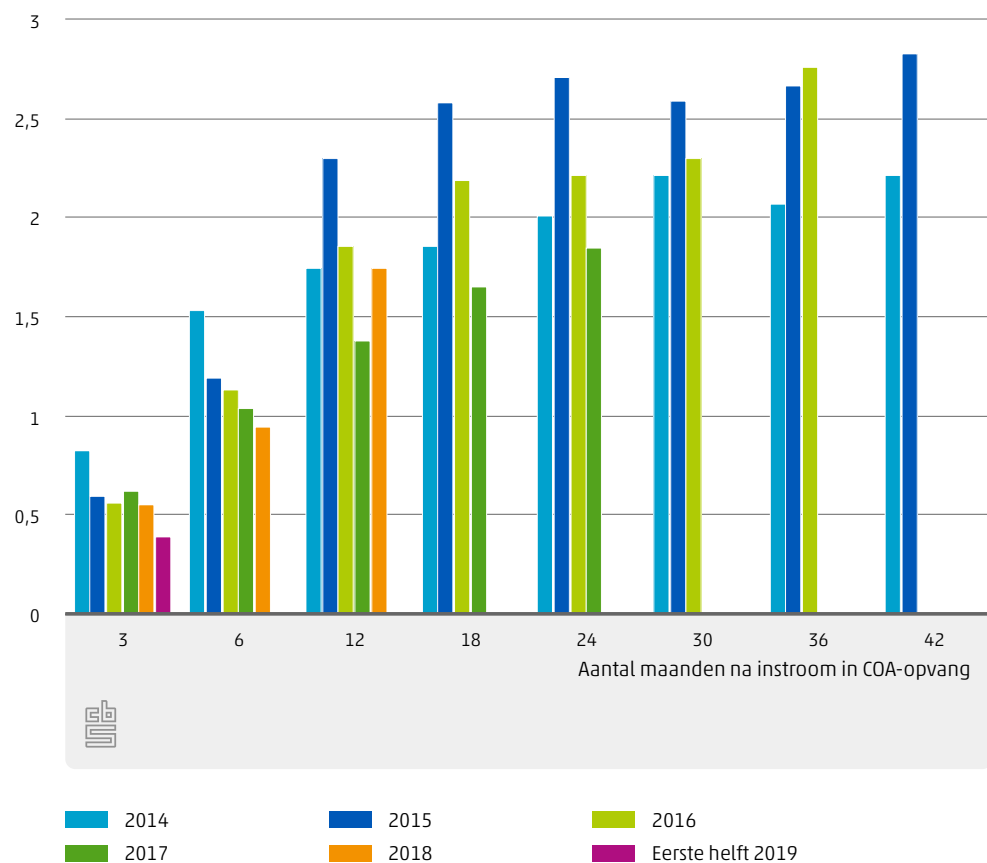
Minder verhuizingen tijdens eerste 6 maanden in COA-opvang

Deze figuur laat zien hoe vaak asielzoekers gemiddeld zijn verhuisd⁸⁾ tussen opvanglocaties, uitgesplitst naar instroomcohort en aantal maanden na instroom in een COA-opvanglocatie. Personen uit het instroomcohort 2014 zijn na zes maanden gemiddeld 1,5 keer verhuisd. Mensen uit de recentere instroomcohorten verhuisden steeds iets minder vaak in de eerste 6 maanden na instroom in een opvanglocatie dan elk voorgaand instroomcohort: instroomcohort 2018 verhuisde iets minder dan één keer. Syriërs en Eritreeërs ingestroomd in 2014 verhuizen in de eerste zes maanden wat vaker (gemiddeld bijna twee keer) dan bijvoorbeeld Afghanen en Irakezen (gemiddeld iets meer dan één keer), maar voor het instroomcohort 2017 is dit verschil verdwenen. Mensen ingestroomd in 2015 en 2016 verhuizen binnen anderhalf jaar vaker dan mensen die in 2014 zijn ingestroomd. Dit komt vermoedelijk doordat eind 2016 en begin 2017 verschillende COA-opvanglocaties (vooral tijdelijke crisisnoodopvanglocaties opgericht in 2015) werden gesloten en de bewoners om die reden moesten verhuizen.⁹⁾ Asielzoekers die in 2017 bij COA-opvang zijn ingestroomd verhuizen juist minder vaak binnen anderhalf jaar.

⁸⁾ Het aantal verhuizingen is bepaald door het adres op de eerste dag van de maand te vergelijken met het adres een maand eerder. Mensen kunnen op deze manier berekend maximaal één keer per maand verhuizen. Daarmee worden deze cijfers op een andere wijze gegenereerd dan het COA dat doet als onderdeel van de Rapportage Vreemdelingenketen (<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/publicaties/2018/01/01/rapportages-vreemdelingenketen>) over verhuisbewegingen van minderjarige kinderen die onderdeel zijn van een gezin.

⁹⁾ www.coa.nl

2.6.1 Gemiddeld aantal verhuizingen tijdens verblijf in COA-opvang, naar instroomcohort en aantal maanden na instroom

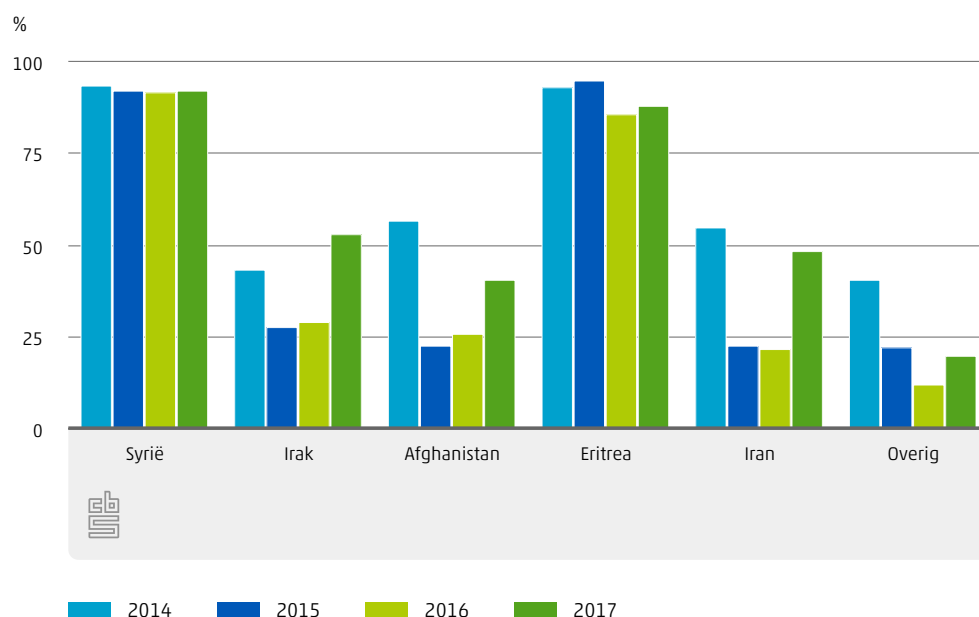
2.7 Verblijfssituatie

Groter deel asielzoekers uit Iran, Irak en Afghanistan met vergunning na 12 maanden

Van alle Syriërs en Eritreeërs die in 2014, 2015, 2016 of 2017 in de asielopvang van het COA zijn ingestroomd, heeft na 12 maanden zo'n 90 procent een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Dit is veel hoger dan onder de groep statushouders met andere nationaliteiten¹⁰⁾, waar dit cijfer na 12 maanden tussen de 12 tot 57 procent ligt. Voor de asielzoekers uit Irak, Afghanistan, Iran en uit 'Overig' die in 2017 zijn ingestroomd zijn de percentages opvallend gestegen. Mogelijk heeft dit te maken met een meer selectieve migratiestroom uit deze landen.

¹⁰⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

2.7.1 Asielzoekers ingestroomd in COA-opvang naar aandeel met verblijfsvergunning op 12 maanden na instroom en naar instroomcohort

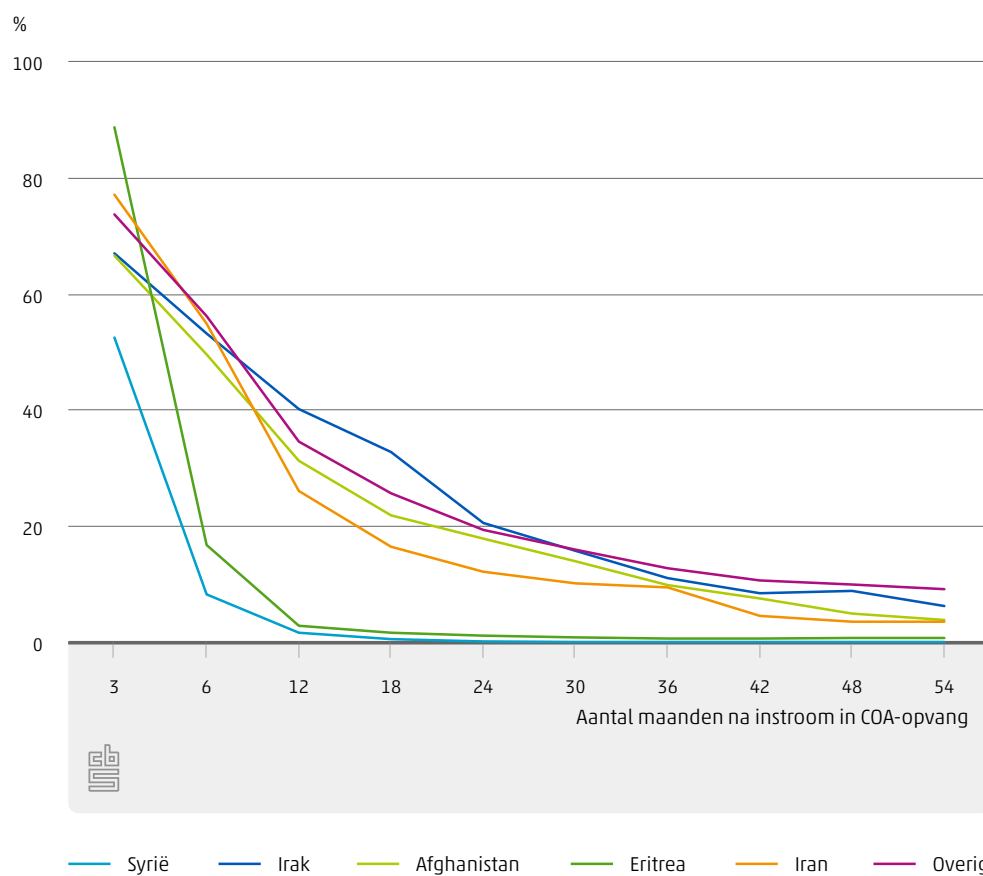
Na vier-en-een-half jaar nog 475 asielzoekers zonder vergunning in COA-opvang

Van het instroomcohort 2014 verblijven na 54 maanden nog steeds 475 personen in de opvang zonder een vergunning. Dit betekent echter niet dat de IND hun aanvraag nog niet heeft afgehandeld. Na een afwijzing blijven sommigen in de opvang in afwachting van vertrek, of in afwachting van een uitspraak op beroep. Ook kunnen mensen na een afwijzing opnieuw een asielaanvraag indienen (tweede of volgende aanvraag), bijvoorbeeld wanneer er iets is veranderd in hun situatie, of omdat er nieuwe informatie is over het land van herkomst. Een groot deel van deze mensen zal geen verblijfsvergunning krijgen. Een aanzienlijk deel van de asielzoekers is bovendien inmiddels vertrokken uit de COA-opvang (of overleden). Wanneer we met deze laatste groep (vertrokken of overleden) rekening houden, zien we dat van het instroomcohort 2014 na 54 maanden nog 2,2 procent ofwel 475 personen zonder een verblijfsvergunning in de COA-opvang verblijven. Van het instroomcohort 2015 verblijven er na 42 maanden nog 1 475 personen (3,4 procent) in de COA-opvang zonder een verblijfsvergunning. Voor meer dan de helft bestaat deze groep uit personen met een Irakese of Afghaanse nationaliteit. Van het instroomcohort 2016 verblijven na 30 maanden nog 1 115 personen in de COA-opvang zonder verblijfsvergunning (5,8 procent). Voor dit laatste instroomcohort bestaat deze groep vooral uit personen in de categorie 'overig'.

Verder zien we dat bijna alle (98 procent) Syriërs en Eritreeërs van het instroomcohort 2014 binnen anderhalf jaar een verblijfsvergunning hebben gekregen. Syriërs en Eritreeërs ontvangen hun verblijfsvergunning veel sneller dan asielzoekers uit Irak en overige landen. Binnen zes maanden heeft al 92 procent van de Syriërs en 83 procent van de Eritreeërs een verblijfsvergunning. Voor Syriërs die in 2017 zijn ingestroomd, verlopen de procedures nog steeds snel: van hen had 91 procent al binnen zes maanden een verblijfsvergunning. Voor het instroomcohort 2018 zijn de aandelen met verblijfsvergunning binnen een half jaar weer iets lager: van de ingestroomde Syriërs heeft 67 procent binnen een half jaar een

verblijfsvergunning ontvangen (dit was 91 procent voor instroomcohort 2017), en van alle nationaliteiten samen is dit 46 procent (79 procent voor instroomcohort 2017).

2.7.2 Asielzoekers ingestroomd in COA-opvang in 2014 naar aandeel zonder verblijfsvergunning en op aantal maanden na instroom (exclusief vertrokken/overleden)

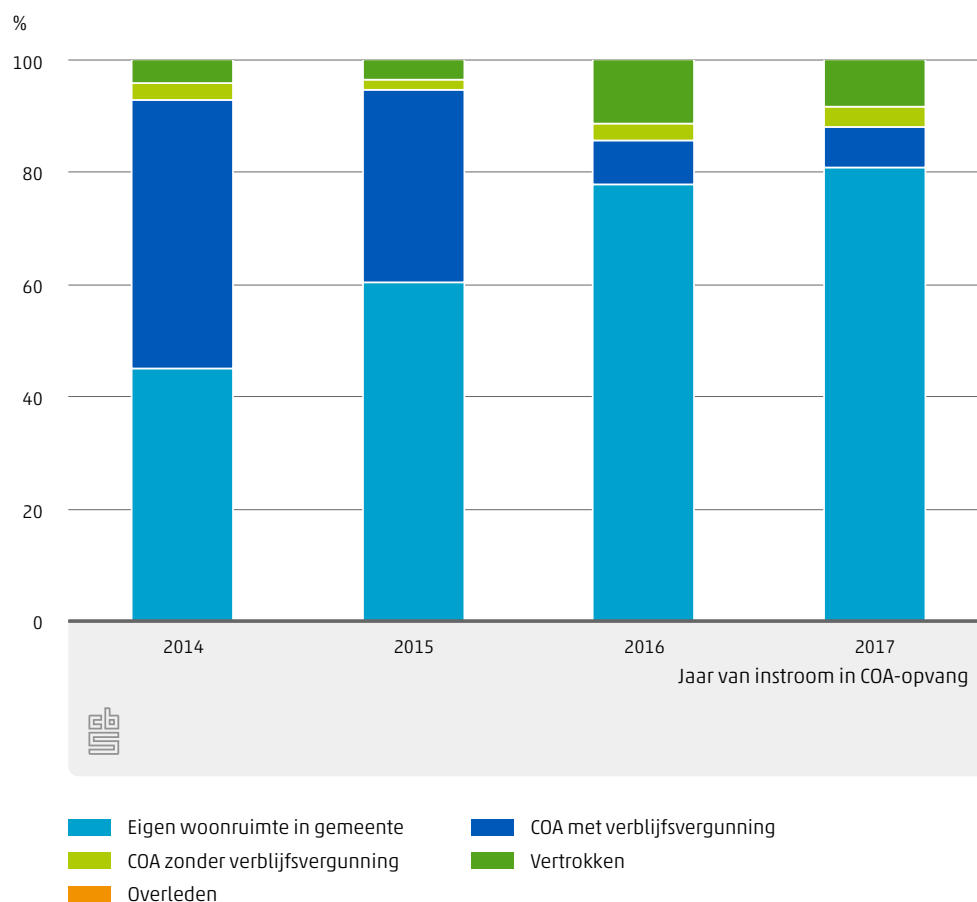

Eritreeërs ingestroomd in 2016 en 2017 korter in opvang door meer nareis

Voor de Eritreeërs die zijn ingestroomd in 2016 en 2017 is de situatie wel verbeterd: van deze groep had zo'n 80 procent na 12 maanden een eigen woonruimte, terwijl voor Syriërs die in 2016 en 2017 zijn ingestroomd het percentage 87 procent bedraagt. Dit komt doordat een aanzienlijk deel van de asielzoekers in de meest recente jaren nareiziger was. De referent wacht het langst, de nareizigers korter. Vooral alleenstaanden moeten lang wachten op woonruimte. Een deel van deze groep wacht nog op nareis van familieleden, waardoor nog niet altijd duidelijk is welk type woning nodig is.¹¹⁾

11) <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2017/08/28/tk-bijlage-eindrapport-pot>

2.7.3 Eritreese asielzoekers ingestroomd in COA-opvang in 2014, 2015, 2016 en 2017, naar verblijfssituatie op 12 maanden na instroom

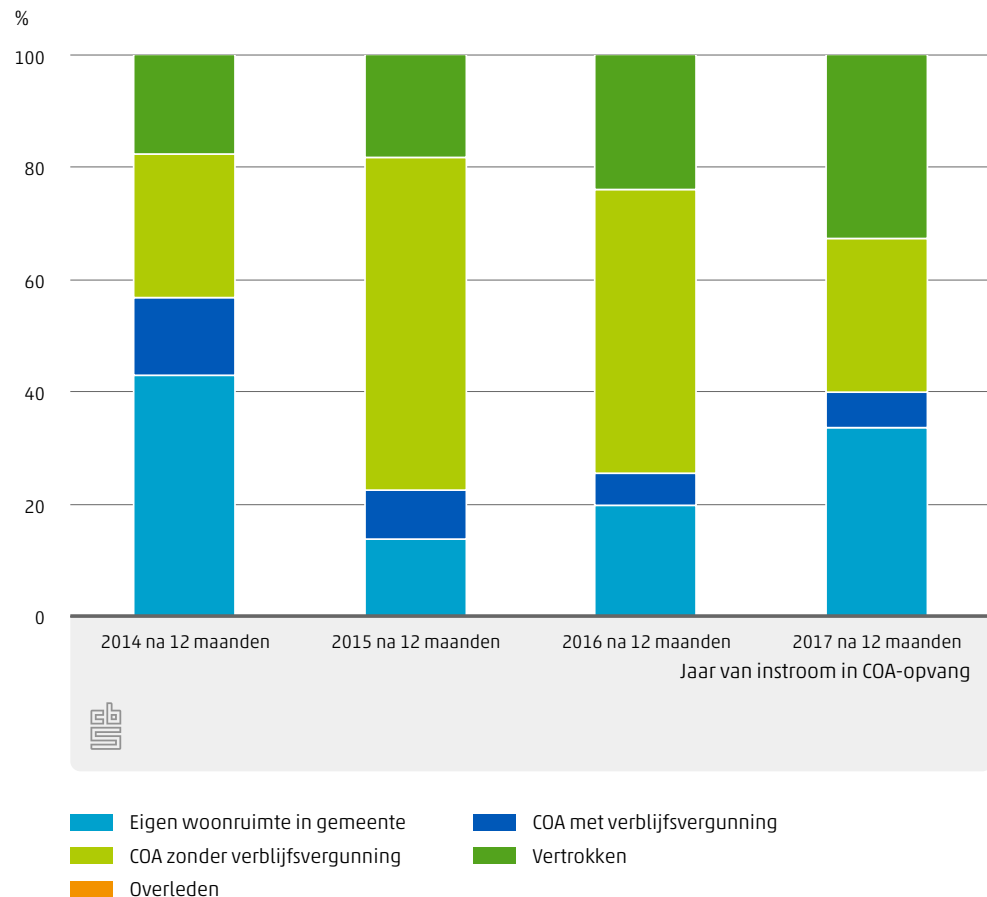
Afghanen korter in asielopvang en vaker terugkeer/vertrek

Van de Afghanen die instromen in 2014 verblijft 26 procent na 12 maanden nog in een COA-opvanglocatie zonder een verblijfsvergunning. Voor het Afghaanse instroomcohort 2015 is dit duidelijk anders en bedraagt dit percentage na 12 maanden 59 procent. Voor het instroomcohort 2017 ligt het percentage met 27 procent weer op het niveau van instroomcohort 2014. Voor Afghanen geldt dat, ten opzichte van bijvoorbeeld Syriërs en Eritreeërs, relatief vaak de eerste asielaanvraag wordt afgewezen. Zij dienen relatief vaak een herhaalde asielaanvraag in, waardoor zij in totaal vaak langer in een opvanglocatie verblijven. Hoewel Afghanistan (net als Irak en Iran) niet tot de veilige landen behoort¹²⁾, is de Nederlandse overheid van mening dat provincies en bevolkingsgroepen in Afghanistan van elkaar verschillen en daarom niet elke Afghaan recht heeft op asiel.¹³⁾ In de cijfers zien we dit overheidsstandpunt terug in de stijgende aandelen Afghanen die vertrekken uit Nederland: van het instroomcohort 2014 is na 12 maanden 17 procent al vertrokken uit Nederland, voor cohort 2016 bedraagt dit 24 procent en van het cohort 2017 is zelfs 33 procent na 12 maanden vertrokken uit Nederland (of overleden).

¹²⁾ <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/asielbeleid/vraag-en-antwoord/lijst-van-veilige-landen-van-herkomst>

¹³⁾ <https://www.raadvanstate.nl/@9145/afghanistan-op-dit/> en <https://www.raadvanstate.nl/@119189/situatie-in-afghanistan-is-zorgelijk/>

2.7.4 Afghaanse asielzoekers ingestroomd in COA-opvang in 2014, 2015, 2016 en 2017, naar verblijfssituatie op 12 maanden na instroom

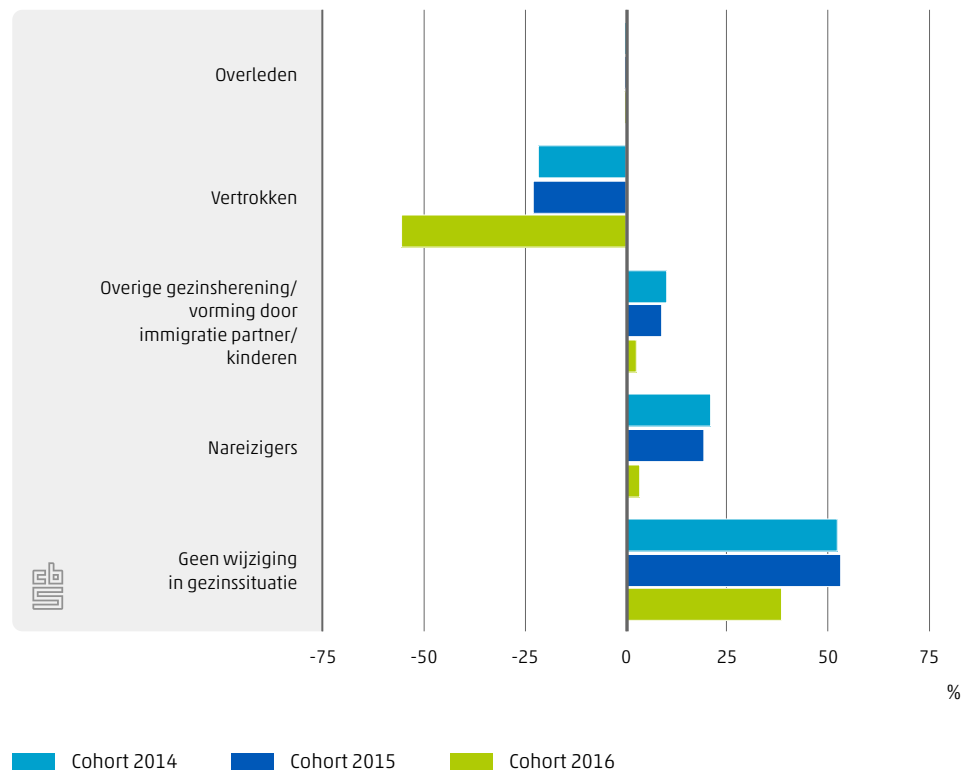
2.8 Nareis en gezinshereniging

Minder nareis onder recente cohorten

Van alle asielzoekers (exclusief nareizigers) uit 2014 heeft 21 procent binnen tweeënhalf jaar familieleden laten overkomen via de nareisregeling en 10 procent heeft familie laten overkomen via reguliere gezinshereniging. Dat er meer familieleden komen via de nareisregeling komt doordat bij reguliere gezinshereniging er strengere eisen gelden dan bij nareis.¹⁴⁾ Deze percentages lopen terug voor de recentere cohorten naar respectievelijk 4 en 3 procent voor de asielzoekers die zijn ingestroomd in 2016. Voor alle nationaliteiten gezamenlijk valt op dat van de jongere instroomcohorten een steeds groter aandeel na 30 maanden weer uit Nederland is vertrokken. Dit betreft voor een belangrijk deel asielzoekers van wie de asielaanvraag is afgewezen.

¹⁴⁾ http://ind.nl/documents/emn_rapport_studie_gezinshereniging.pdf

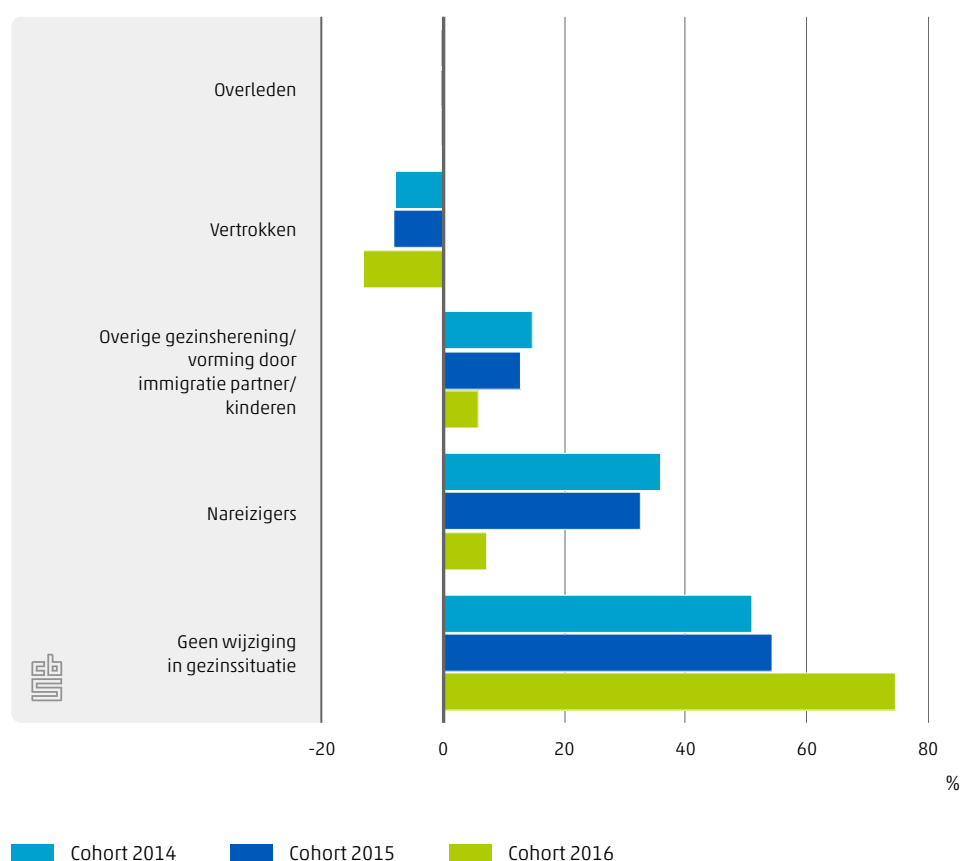
2.8.1 Gezinsvorming- en hereniging onder asielzoekers (exclusief nareizigers) ingestroomd in 2014, 2015 en 2016, 30 maanden na instroom in opvanglocatie COA

Onder Syriërs zijn de percentages asielzoekers die familieleden hebben laten overkomen aanzienlijk hoger: het percentage Syrische asielzoekers dat in 2014 is ingestroomd en een nareiziger heeft laten overkomen is na tweeënhalf jaar 36 procent, en via reguliere gezinshereniging 15 procent. Voor jongere instroomcohorten lopen de cijfers verder terug. Van de Syriërs die in 2015 een asielverzoek indienden, heeft 33 procent na tweeënhalf jaar een nareiziger laten overkomen, en voor het instroomcohort 2016 bedraagt dit 7 procent. Het aandeel Syrische asielzoekers dat na tweeënhalf jaar uit Nederland is vertrokken, is toegenomen van 8 procent van het instroomcohort 2014, naar 13 procent van het instroomcohort 2016.

2.8.2 Gezinsvorming- en hereniging onder Syrische asielzoekers (exclusief nareizigers) ingestroomd in 2014, 2015 en 2016, 30 maanden na instroom in opvanglocatie COA

2.9 Dashboard

Naast deze rapportage is er een [interactief dashboard](#), met daarin nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers. In dit dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen en voor welke nationaliteiten¹⁵⁾ u cijfers (visueel) gepresenteerd wilt zien.

¹⁵⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3. Statushouders huisvesting en integratie

Dit hoofdstuk behandelt de eerste stappen die statushouders zetten in de richting van integratie in de Nederlandse samenleving. Hierbij is gekeken naar statushouders die in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2019 een verblijfsvergunning asiel hebben gekregen. De meeste statushouders zijn hun verblijf in Nederland begonnen in de asielopvang. In totaal kregen in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2019 bijna 143 duizend mensen een verblijfsvergunning.

In dit hoofdstuk kijken we onder andere hoe het statushouders vergaat op het gebied van onderwijs, het inburgeringsexamen, sociale zekerheid, werk, gezondheidszorg en geregistreeerde criminaliteit.

3.1 Verblijfsvergunningen asiel

Aantal verleende vergunningen daalt verder

In 2014 krijgen 20 duizend personen een zogeheten verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd, in 2015 zijn dit er 33 duizend, in 2016 37 duizend, in 2017 29 duizend, 2018 17 duizend, en in de eerste helft van 2019 zijn dit er 8 duizend. Sinds de start van dit cohortonderzoek zien we dat na 2017 het jaarlijks aantal verleende verblijfsvergunningen is gedaald.

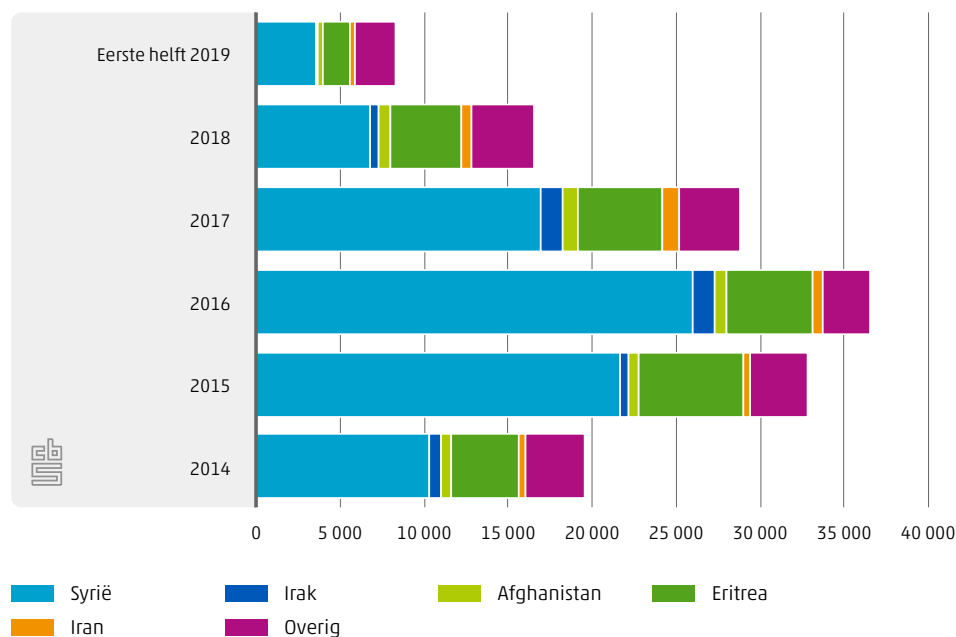
Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en behoren net als gezinsherenigers in dit onderzoek tot de statushouders. Net als bij de asielverzoeken bestaat de groep statushouders vooral uit Syriërs en Eritreeërs. Van de in 2014 verleende verblijfsvergunningen werd 53 procent verleend aan personen met de Syrische nationaliteit.¹⁾ Dit percentage loopt op naar 71 procent in 2016 en daalt daarna naar 41 procent in 2018. In de eerste helft van 2019 is het weer licht gestegen naar 43 procent. Ongeveer 20 procent van de verleende vergunningen in 2014 en 2015 werd verstrekt aan personen met Eritrese nationaliteit. Dit percentage daalt naar 14 in 2016, maar stijgt daarna weer naar 25 procent in 2018. In de eerste helft van 2019 is het weer iets gedaald: 20 procent.

In 2017 is het aantal verleende verblijfsvergunningen aan Iraniërs grofweg verdubbeld ten opzichte van die in voorgaande jaren. Dit komt doordat staatssecretaris Dijkhoff in 2017 een aantal risicogroepen uit Iran heeft toegevoegd aan de groepen mensen die sneller kans maken op asiel in Nederland.²⁾ Het gaat onder andere om afvallige moslims, politici, journalisten en mensenrechtenactivisten. Inmiddels is het aantal verleende vergunningen aan asielzoekers uit Iran weer flink gedaald.

1) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

2) https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/brieven_regering/detail?id=2017Z10734&did=2017D22306

3.1.1 Verleende vergunningen naar nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2019

3.2 Nationaliteiten

Top 5 nationaliteiten³⁾ recent veranderd

De tabel laat per jaar zien wat de top vijf van nationaliteiten is van de personen aan wie een vergunning is verleend. In alle jaren staan de Syrische en de Eritrese nationaliteiten op de plaatsen één en twee. In 2014 en 2015 staan daarnaast Somalië, Irak en Afghanistan in de top 5. In 2016, 2017 en 2018 heeft Iran Somalië uit de top 5 verdreven. In de eerste helft van 2019 zijn Turkije en Jemen nieuwkomers in de top 5.

De groep statushouders met een 'Overige' (of onbekende) nationaliteit⁴⁾ is na 2016 relatief sterk gegroeid (van 8 procent in 2016, naar 29 procent in de eerste helft van 2019) en bestaat voor een groot deel uit Turken en Nigerianen. De toename in het aantal verleende verblijfsvergunningen aan personen met een Nigeriaanse nationaliteit is opvallend. In de periode 2014 tot en met 2016 kregen 700 personen uit Nigeria een verblijfsvergunning, in de periode 2017 tot en met de eerste helft van 2019 waren dat er 2 100. Ook na de recent gehouden verkiezingen zijn Boko Haram en andere gewelddadige groeperingen nog altijd actief en veroorzaken regelmatig incidenten waarbij slachtoffers vallen. Mensenhandel speelt bij de uitstroom uit Nigeria ook vaak een grote rol.⁵⁾

³⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

⁴⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

⁵⁾ https://ind.nl/Documents/Migratieradar_T1_2019.pdf

3.2.1 Top vijf verleende vergunningen naar nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2019

	2014		2015		2016		2017		2018		Eerste helft 2019	
1	Syrië	10 375	Syrië	21 700	Syrië	26 020	Syrië	16 970	Syrië	6 830	Syrië	3 620
2	Eritrea	3 960	Eritrea	6 235	Eritrea	5 055	Eritrea	4 975	Eritrea	4 185	Eritrea	1 675
3	Somalië	1 365	Somalië	580	Irak	1 320	Irak	1 310	Afghanistan	715	Turkije	405
4	Irak	705	Irak	545	Afghanistan	745	Iran	1 010	Iran	605	Jemen	275
5	Afghanistan	600	Afghanistan	535	Iran	585	Afghanistan	940	Irak	530	Iran	265

Bron: CBS

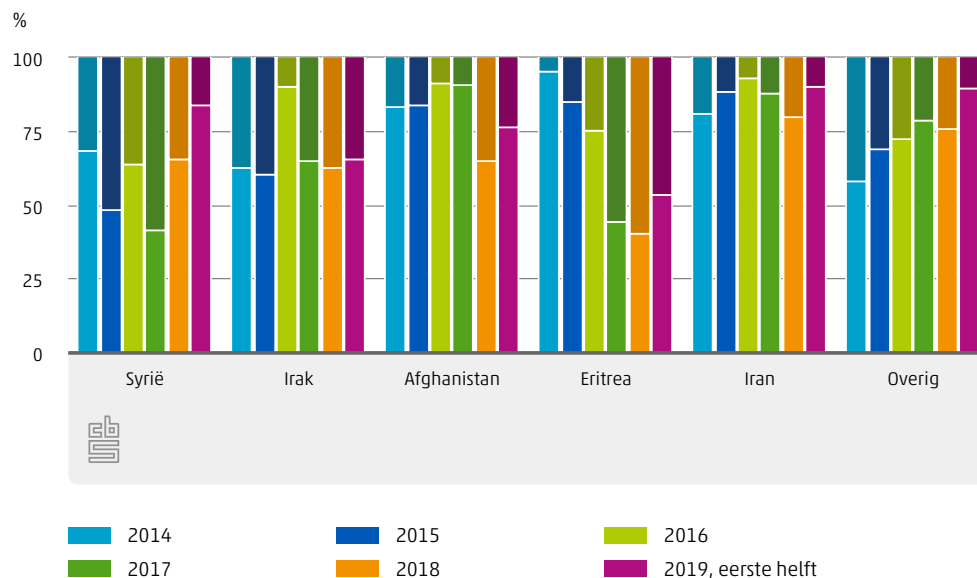
3.3 Nareis

Minder nareizigers onder met name Syrische statushouders

Net als bij de asielverzoeken, betreffen ook de statushouders, na een aanvankelijke toename, in steeds mindere mate nareizigers. In 2014 wordt 27 procent van de verblijfsvergunningen aan een nareiziger verleend. In 2017 is dat aandeel toegenomen tot 49 procent. Dit aandeel is vervolgens gedaald tot 21 procent voor de mensen met een verleende vergunning in de eerste helft van 2019. Het aandeel nareizigers verschilt sterk per nationaliteit.⁶⁾ Vooral onder Irakezen en Eritreeërs betreft een relatief groot deel nareizigers (respectievelijk 34 en 46 procent in de eerste helft van 2019). Van de verleende verblijfsvergunningen aan Iraniërs en overige nationaliteiten betreft een relatief klein deel nareizigers (in de eerste helft van 2019 10 procent). Vooral onder Syriërs is het aandeel verleende vergunningen aan nareizigers afgenomen (van 58 procent in 2016 naar 16 procent in de eerste helft van 2019).

6) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.3.1 Verleende vergunningen, 2014 tot en met eerste helft 2019 onderscheiden naar wel/geen nareis¹⁾ en nationaliteit

¹⁾ De onderste (helder gekleurde) balken betreffen niet-nareizigers, de bovenste (donkerdere) balken betreffen nareizigers.

3.4 Wachtijd tot vergunning

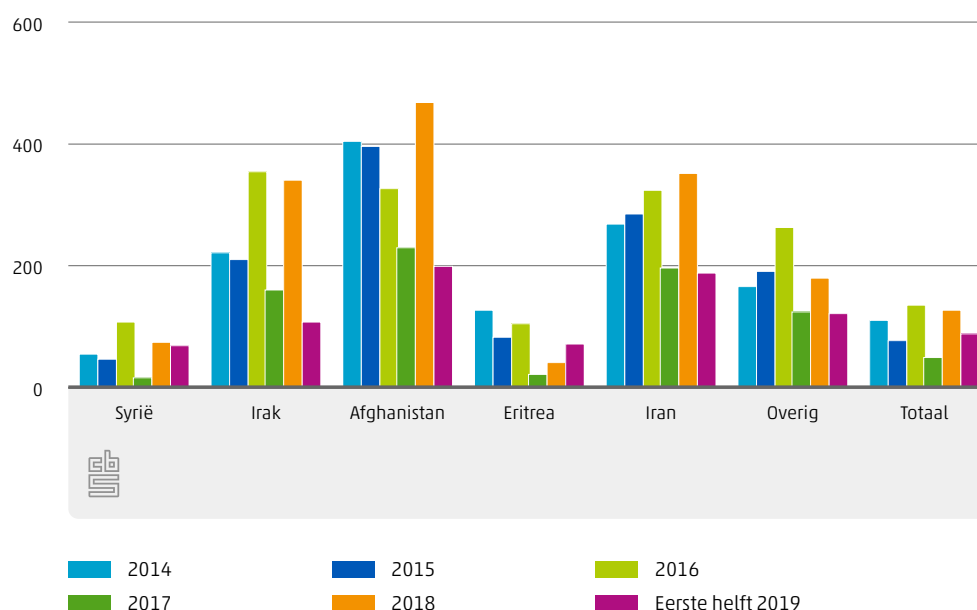
Gemiddelde wachttijd Eritreeërs laagst door komst van nareizigers

Gemiddeld genomen hebben statushouders die in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2019 een vergunning kregen (en via een COA-opvang locatie zijn ingestroomd), 108 dagen gewacht op het verkrijgen van een verblijfsvergunning asiel sinds het moment van eerste opvang in een COA-opvanglocatie. Vooral Syriërs en Eritreeërs kregen relatief snel een verblijfsvergunning (na respectievelijk 67 en 81 dagen). Irakezen, Iraniërs en Afghanen wachtten gemiddeld ongeveer 11 maanden. De wachttijd hangt samen met de kansen dat asielzoekers, uit de verschillende landen, hun asielverzoek gehonoreerd krijgen; voor Irakezen, Afghanen en Iraniërs worden lang niet alle verzoeken gehonoreerd. Voor deze groep geldt dat verblijfsvergunningen relatief vaak via tweede of volgende aanvragen of na een beroep zijn verkregen, waardoor de wachttijd tot het verkrijgen van de verblijfsvergunning langer is. Bovendien bestaan deze groepen voor een veel groter deel uit referenten dan de andere nationaliteiten⁷⁾: nareizigers hebben al een vergunning op het moment dat zij bij het COA instromen, referenten moeten daar nog op wachten. Nareizigers brengen de gemiddelde wachttijd dus omlaag. Voor vergunningscohort 2016 liepen de wachttijden voor verschillende groepen behoorlijk op. Dit had te maken met de grote aantallen mensen die in het najaar van 2015 instroomden, waardoor de IND vervolgens veel aanvragen om een verblijfsvergunning asiel te verwerken had. De figuur laat zien hoe lang

⁷⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

de statushouders per vergunningscohort gemiddeld op hun verblijfsvergunning asiel hebben gewacht.

3.4.1 Wachtijd (in dagen) tot verkrijgen vergunning voor statushouders naar nationaliteit en vergunningscohort

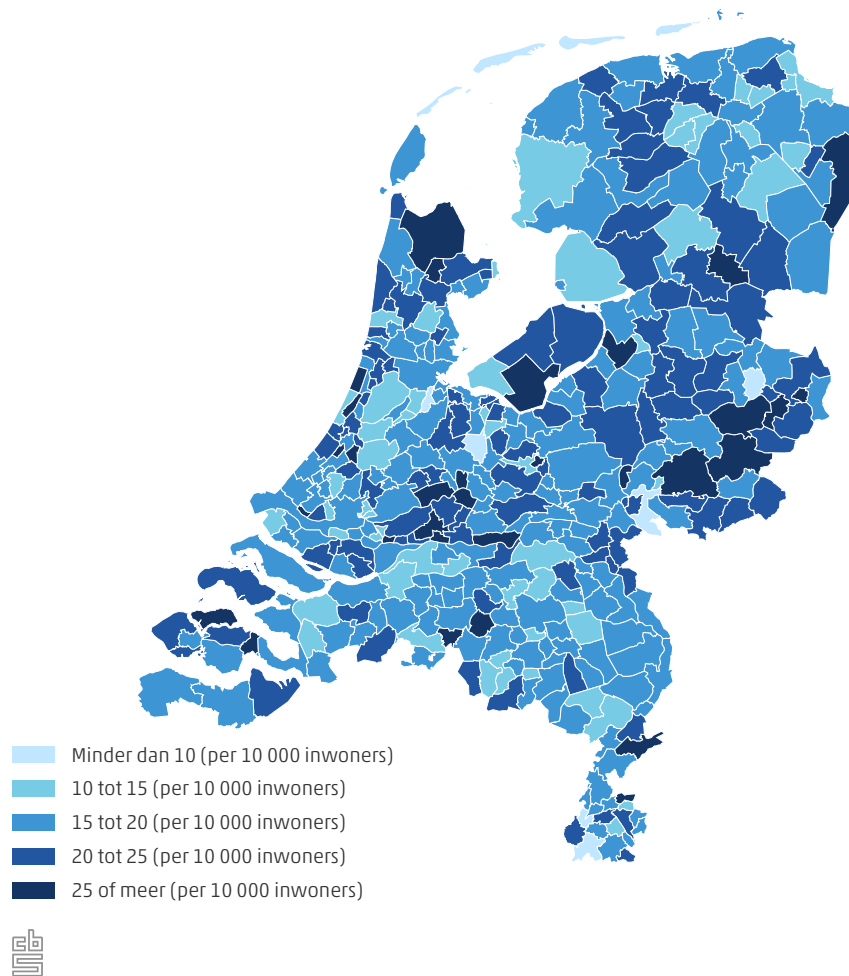
3.5 Vestigingsgemeente

Weinig regionale verschillen

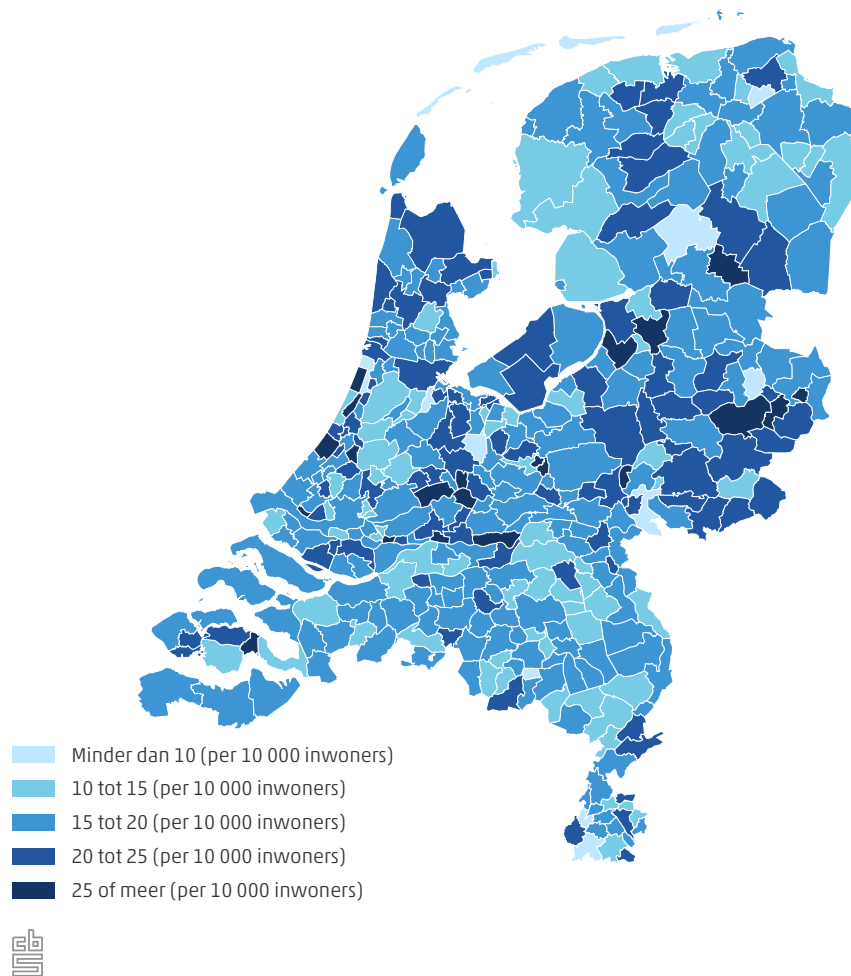
Van de 143 duizend mensen die in 2014 tot en met de eerste helft van 2019 een verblijfsvergunning ontvingen, zijn er in deze periode 132 duizend zelfstandig gehuisvest in een gemeente (en wonen dus niet meer in de asielopvang van het COA). Onderstaande figuren laten zien dat statushouders in de tweede maand dat ze niet meer in de COA-opvang zitten, redelijk verspreid wonen over Nederland. De verschillen tussen gemeenten, uitgedrukt per 10 duizend inwoners, zijn klein. De uitschieters die wel zichtbaar zijn, zijn gemeenten met een opvanglocatie (bijvoorbeeld Westerwolde), waar we statushouders kort na vertrek uit de COA-opvang nog terugvinden.⁸⁾ Na een jaar zijn deze uitschieters er niet meer. Er is weinig verschil in spreiding tussen de diverse nationaliteiten en vergunningscohorten. Ook één of twee jaar na het verlaten van de COA-opvang wonen de statushouders nog steeds verspreid over Nederland.

⁸⁾ Het is aannemelijk dat het hier om administratieve vervuiling gaat.

3.5.1 Aantal statushouders 2015 per 10 000 inwoners van de gemeentelijke bevolking, 2 maanden na verlaten van COA-opvang

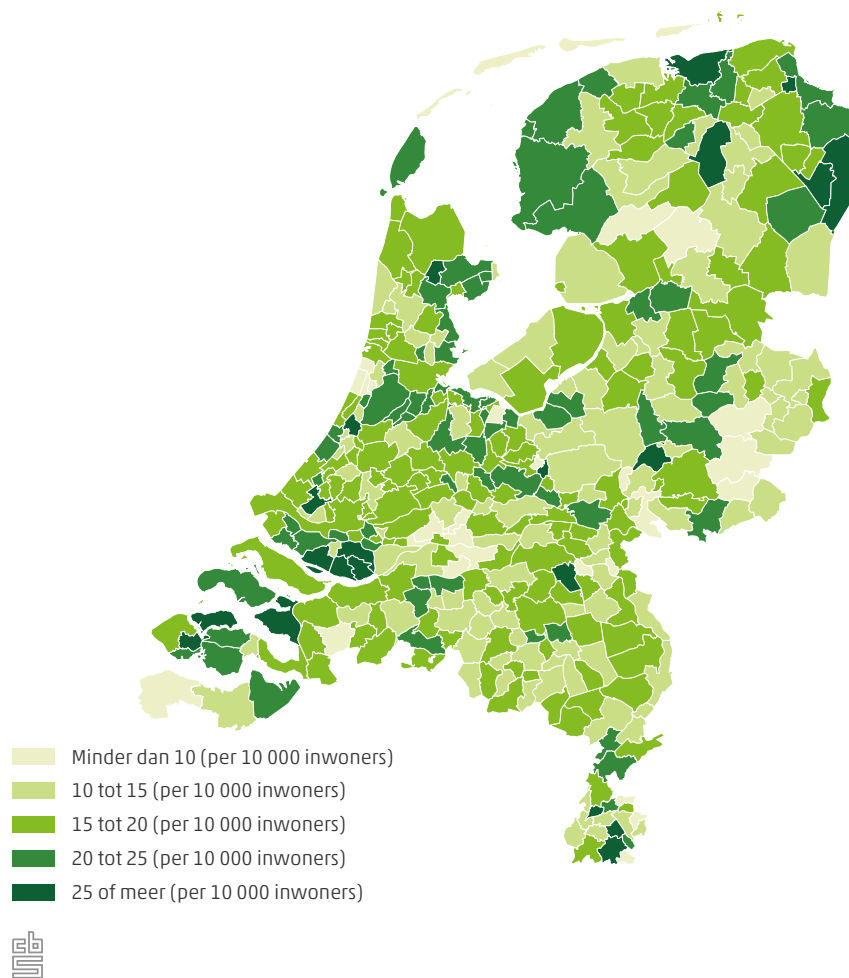

3.5.2 Aantal statushouders 2015 per 10 000 inwoners van de gemeentelijke bevolking, 24 maanden na verlaten van COA-opvang

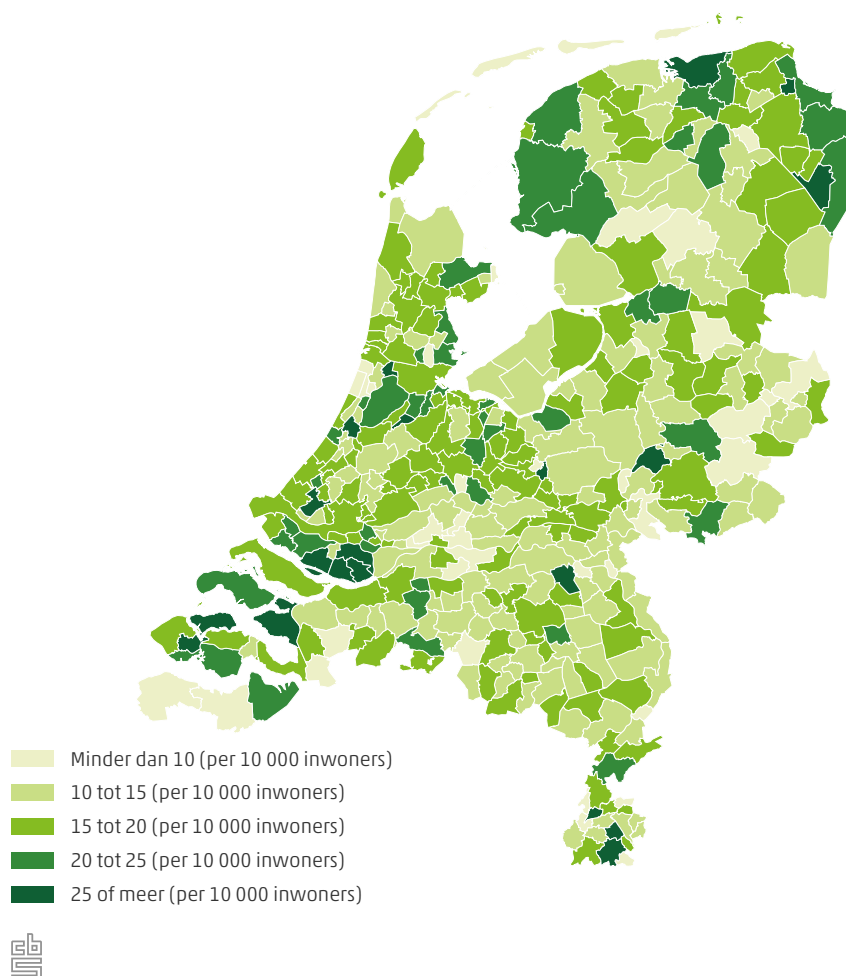

3.5.3 Aantal statushouders 2017 per 10 000 inwoners van de gemeentelijke bevolking, 2 maanden na verlaten van COA-opvang

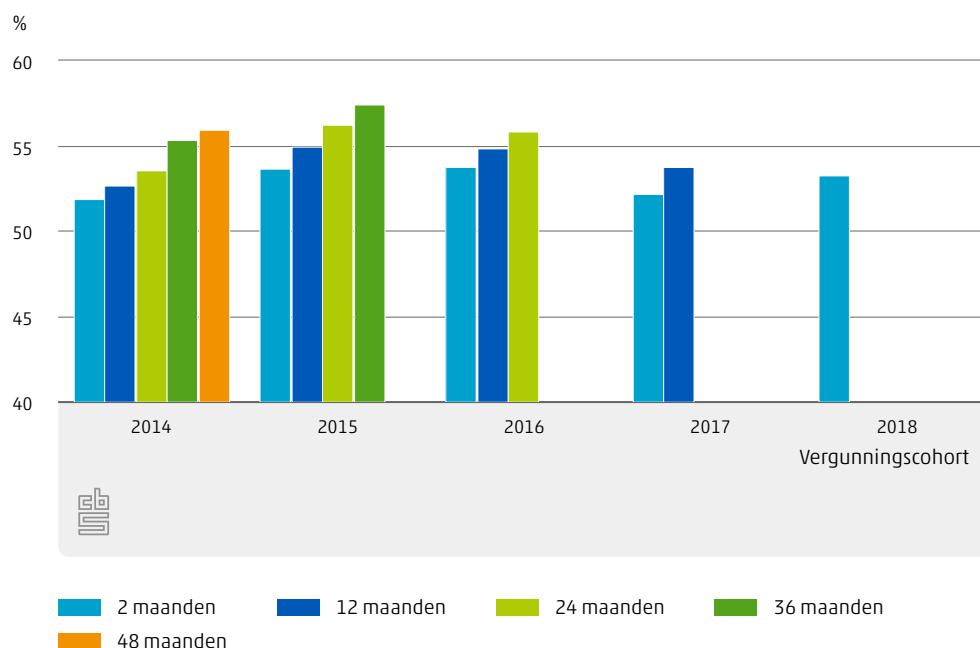
3.5.4 Aantal statushouders 2017 per 10 000 inwoners van de gemeentelijke bevolking, 12 maanden na verlaten van COA-opvang

Statushouders wonen steeds een beetje stedelijker

Wel zien we dat de statushouders naarmate ze langer in Nederland verblijven steeds iets stedelijker gaan wonen. Van het cohort 2014 woonde na twee maanden 51,9 procent in sterk of zeer sterk stedelijk gebied, na 48 maanden is dat toegenomen naar 55,9 procent. Voor cohort 2015 zien we een vergelijkbare toename: van 53,7 procent na 2 maanden naar 57,4 procent na 36 maanden. Ook de vergunningscohorten van 2016 en 2017 zijn al iets stedelijker gaan wonen: van 53,8 procent na twee maanden naar 55,8 procent na 24 maanden (cohort 2016) en van 52,2 na 2 maanden naar 53,8 na 12 maanden (cohort 2017). Ter vergelijking: van alle Nederlanders woonde in 2018 54,4 procent in sterk of zeer verstedelijkt gebied.

3.5.5 Aandeel statushouders dat (zeer) sterk stedelijk woont, naar vergunningscohort en aantal maanden na verlaten COA-opvang

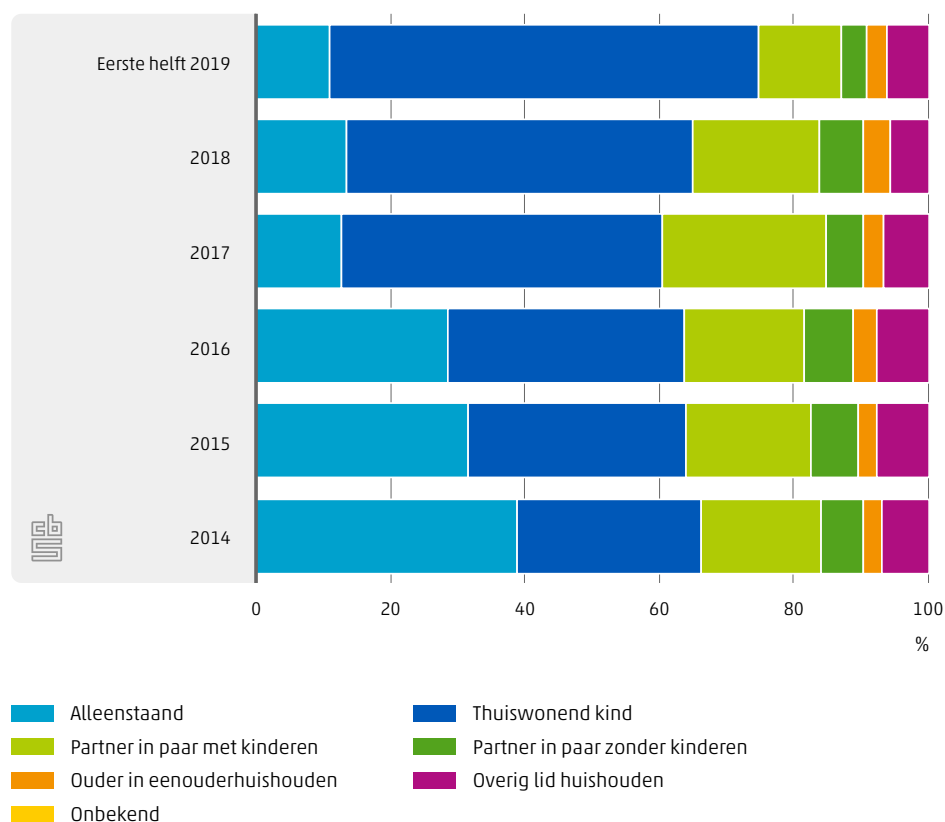
3.6 Huishoudenssamenstelling

Steeds meer statushouders thuiswonend kind

De figuur laat zien dat de jongere vergunningscohorten (2016, 2017, 2018 en de eerste helft van 2019) voor een steeds groter deel bestaan uit thuiswonende kinderen en stellen (met en zonder kinderen). Van het vergunningscohort 2014, gemeten in de eerste maand buiten de asielopvang, is 27 procent een thuiswonend kind. Van het vergunningscohort 2019 (de eerste helft) is dit 64 procent. Deze toename wordt vooral veroorzaakt door de toename van het aantal nareizigers en gezinsherenigers.

Het aandeel alleenstaanden neemt steeds verder af. Een groot deel van de asielzoekers komt als 'alleenstaande' naar Nederland. Van de mensen die in 2014 een verblijfsvergunning krijgen, is 39 procent alleenstaand op het moment dat zij worden gehuisvest in een gemeente. Op het moment dat statushouders uit 2017 of 2018 worden gehuisvest in een gemeente (en zij dus uit de COA opvanglocatie vertrekken), is 13 procent alleenstaand. Voor statushouders uit de eerste helft van 2019, is 11 procent alleenstaand. De afname van het aandeel alleenstaanden wordt veroorzaakt door de nareis van familieleden. Het aandeel partners (zowel met als zonder kinderen) stijgt in de periode tussen het verkrijgen van de vergunning en het moment dat mensen een woning toegewezen krijgen.

3.6.1 Plaats in het huishouden van personen met verblijfsvergunning asiel, op moment van huisvesting in gemeente (eerste maand buiten asielopvang), naar vergunningscohort

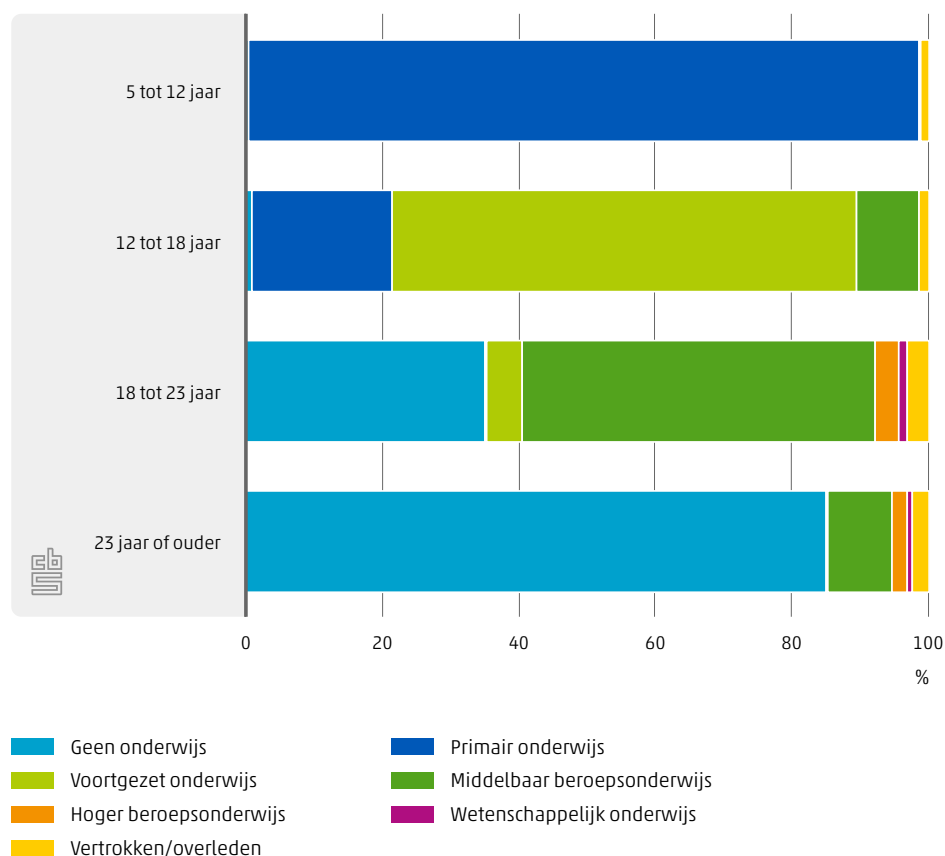

3.7 Onderwijs

Steeds meer statushouders volgen onderwijs

Van alle statushouders die in 2014 hun vergunning kregen, volgt 28 procent onderwijs op 1 oktober 2015 en een jaar later (op 1 oktober 2016) volgt 31 procent van hen onderwijs. Dit percentage stijgt naar 37 procent in 2019. Van de statushouders die in 2015 een vergunning kregen volgt 43 procent op 1 oktober 2019 onderwijs en voor degenen die in 2016 een vergunning kregen is dit 41 procent. Voor het cohort 2017 is dit 46 procent. Een interessant gegeven is dat niet-leerplichtige jongeren vanaf 18 jaar oud vaker onderwijs volgen naarmate ze langer in Nederland zijn. Zij volgen vaak een opleiding binnen het middelbaar beroepsonderwijs.

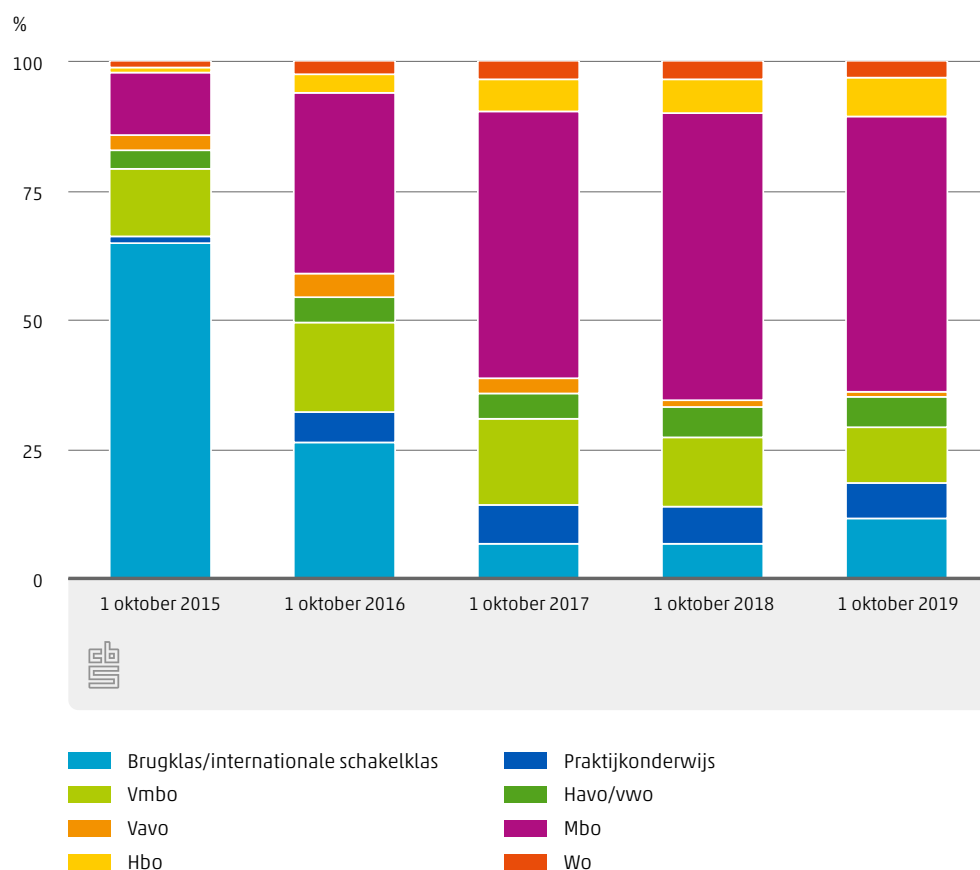
3.7.1 Onderwijspositie op 1 oktober 2019 van personen met verblijfsvergunning asiel verkregen in 2015, naar onderwijssoort en leeftijd

Steeds meer mbo

Naarmate statushouders langer in Nederland zijn, stromen zij van het voortgezet onderwijs vooral uit naar het middelbaar beroepsonderwijs en het praktijkonderwijs. Waar er van de personen die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen ongeveer 340 personen (14 procent) praktijkonderwijs of vmbo volgen in 2015, zijn dat er in 2019 ongeveer 745 (18 procent). Het praktijkonderwijs is bedoeld voor leerlingen die beter zijn in het opdoen van praktische kennis dan van theoretische kennis, en moeite hebben om een vmbo-diploma te halen vanwege een leerachterstand op de gebieden taal en rekenen. Statushouders die het voortgezet onderwijs verlaten, stromen met name door naar het middelbaar beroepsonderwijs. Het aandeel statushouders uit 2014 dat een mbo-opleiding volgt is gestegen van 14 procent in 2015 naar 54 procent in 2019.

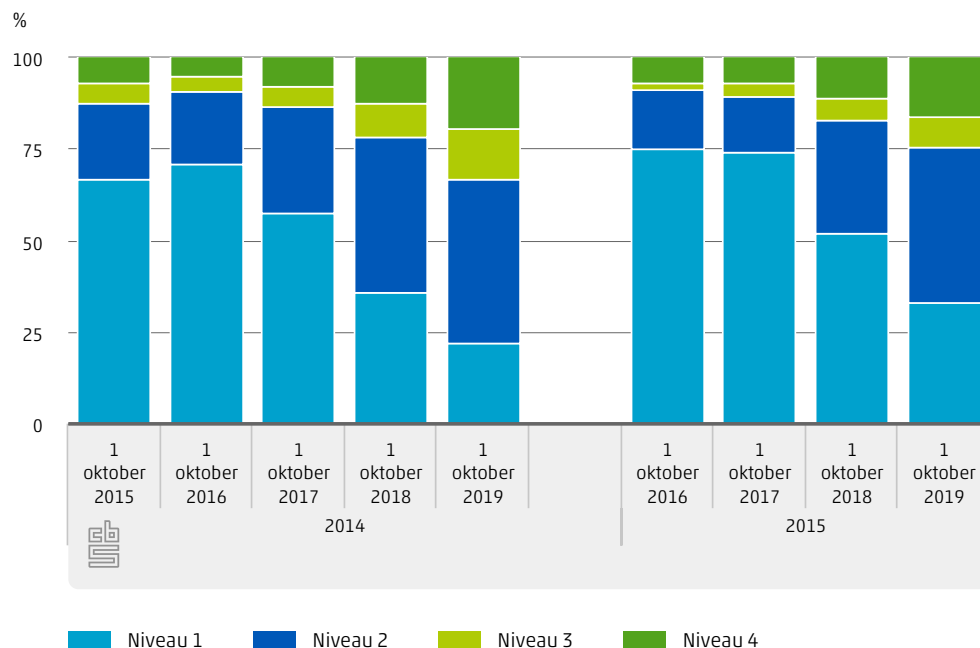
3.7.2 Onderwijsniveau vanaf voortgezet onderwijs op 1 oktober 2015, 2016, 2017, 2018 en 2019 van personen met verblijfsvergunning asiel verkregen in 2014

Steeds hoger mbo-niveau

Met betrekking tot het niveau van de mbo-opleiding volgt men in de eerste jaren met name niveau 1 (ca. 70% van alle statushouders van het cohort 2014 die mbo volgen in 2016), maar dat verandert geleidelijk naar niveau 2. In oktober 2018 en 2019 volgen er meer statushouders niveau 2 dan niveau 1. Ook de andere niveaus (3 en 4) nemen in aantal toe, zij het niet zo hard als niveau 2. Relatief gezien volgen veel statushouders uit Eritrea een mbo-opleiding (75 procent van alle onderwijsvolgende Eritrese statushouders in 2018). Dat heeft te maken met de leeftijdsverdeling van de statushouders: er zijn relatief veel Eritrese statushouders in de leeftijd van 18 tot 23 jaar.

3.7.3 Mbo-niveau vanaf 1 oktober 2015 tot en met 1 oktober 2019 van personen met een verblijfsvergunning asiel verkregen in 2014 en 2015

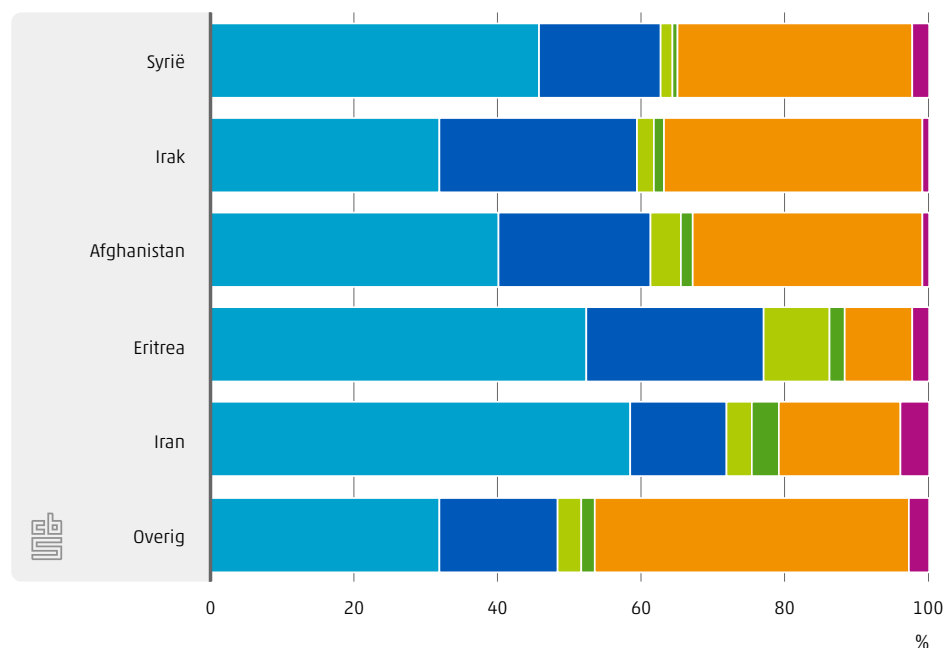
3.8 Inburgering

30 procent van cohort 2014 niet inburgeringsplichtig

De meeste personen die een verblijfsvergunning asiel ontvangen en tussen de 18 en 65 jaar oud zijn, zijn inburgeringsplichtig. De figuur laat per nationaliteit⁹⁾ zien hoe het met de inburgeringsplicht staat op 1 oktober 2019, voor iedereen die in 2014 een vergunning ontving. De groep niet-inburgeringsplichtigen betreft vrijwel altijd kinderen tot 18 jaar of personen die 65 jaar of ouder zijn. Zij zijn uitgesloten van de inburgeringsplicht. Een statushouder krijgt een ontheffing als hij of zij een psychische of lichamelijke beperking of een verstandelijke handicap heeft. Ook is het mogelijk om een ontheffing te krijgen als de inburgeraar aangetoond heeft zich voldoende ingespannen te hebben om aan de inburgeringsvereiste te voldoen. Slechts een klein deel van de statushouders heeft binnen de gestelde termijn van drie jaar het inburgeringsexamen nog niet gehaald: dit gaat om 250 mensen, of 1,3 procent van alle mensen in het totale vergunningscohort van 2014. Deze personen hebben een overschrijding en krijgen een boete. In totaal 715 statushouders (4%) van het totale vergunningscohort 2014 hebben nog niet voldaan aan de inburgeringsplicht, maar hebben ook (nog) geen overschrijding. Zij kregen een verlenging van de inburgeringstermijn. Een statushouder kan bijvoorbeeld een verlenging krijgen als hij of zij bezig is met een alfabetiseringscursus, bij zwangerschap of als de aanmelding van het examen is vertraagd. Verlengingen komen het meest voor bij Eritreeërs. Ruim 80 procent van de Eritreeërs die op 1 oktober 2019 nog moesten voldoen aan hun inburgeringsplicht hebben een verlenging gekregen. Voor de totale groep ligt dit percentage op 74 procent.

⁹⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.8.1 Inburgeringsstatus van personen met verblijfsvergunning asiel verkregen in 2014, gemeten oktober 2019

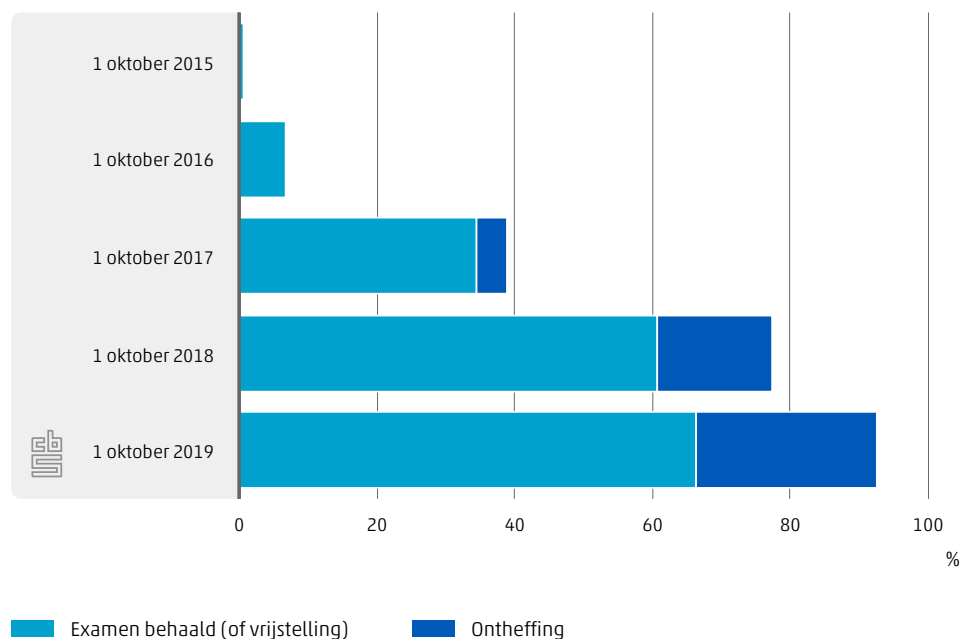

93 procent van de inburgeringsplichtigen cohort 2014 heeft voldaan aan de inburgeringsplicht

Wanneer alleen wordt gekeken naar inburgeringsplichtigen (inclusief mensen met ontheffing of vrijstelling), dan heeft 68 procent van het vergunningscohort 2014 in oktober 2019 het inburgeringsexamen behaald of een vrijstelling gekregen. Een vrijstelling kun je bijvoorbeeld krijgen als je een Nederlands diploma hebt van de universiteit, hbo, mbo (vanaf niveau 2), vwo, havo, mavo of vmbo. 27 procent heeft een ontheffing. 4 procent heeft het examen nog niet gehaald, maar heeft nog wel tijd om dat alsnog te doen. Twee procent van de inburgeringsplichtigen heeft het examen nog niet gehaald en heeft daarmee de inburgeringstermijn overschreden. Voor de jongere cohorten liggen de cijfers met geslaagden aanzienlijk lager: 77 procent van het vergunningscohort van 2015 en 45 procent van het vergunningscohort van 2016, en 7 procent van het vergunningscohort van 2017 heeft in oktober 2019 het inburgeringsexamen gehaald of een ontheffing of vrijstelling gekregen. Dit komt uiteraard doordat de recentere cohorten minder tijd hebben gehad om het examen te halen. Voor de meeste van hen is de inburgeringstermijn ook nog niet overschreden in oktober 2019.

3.8.2 Inburgeringsplichtigen (vergunningscohort 2014) die aan hun inburgeringsplicht hebben voldaan

3.9 Werk

Inhaalslag aandeel werkende Eritreese statushouders

Afghanen die in 2014 een verblijfsvergunning asiel hebben gekregen, hebben tot 4 jaar na het verkrijgen van de vergunning vaker een baan dan statushouders met een andere nationaliteit.¹⁰⁾ Deze bevinding zagen we eerder terug bij de vluchtelingen uit de jaren negentig. Ook toen waren Afghanen twee jaar na aankomst in Nederland vaker aan het werk dan Irakezen of Iraniërs (Sprangers e.a., 2004). Na vier-en-een-half jaar zijn het juist de Eritreese statushouder uit 2014 die (na een achterstand in de eerste drie jaar) op dit punt vooruit lopen.

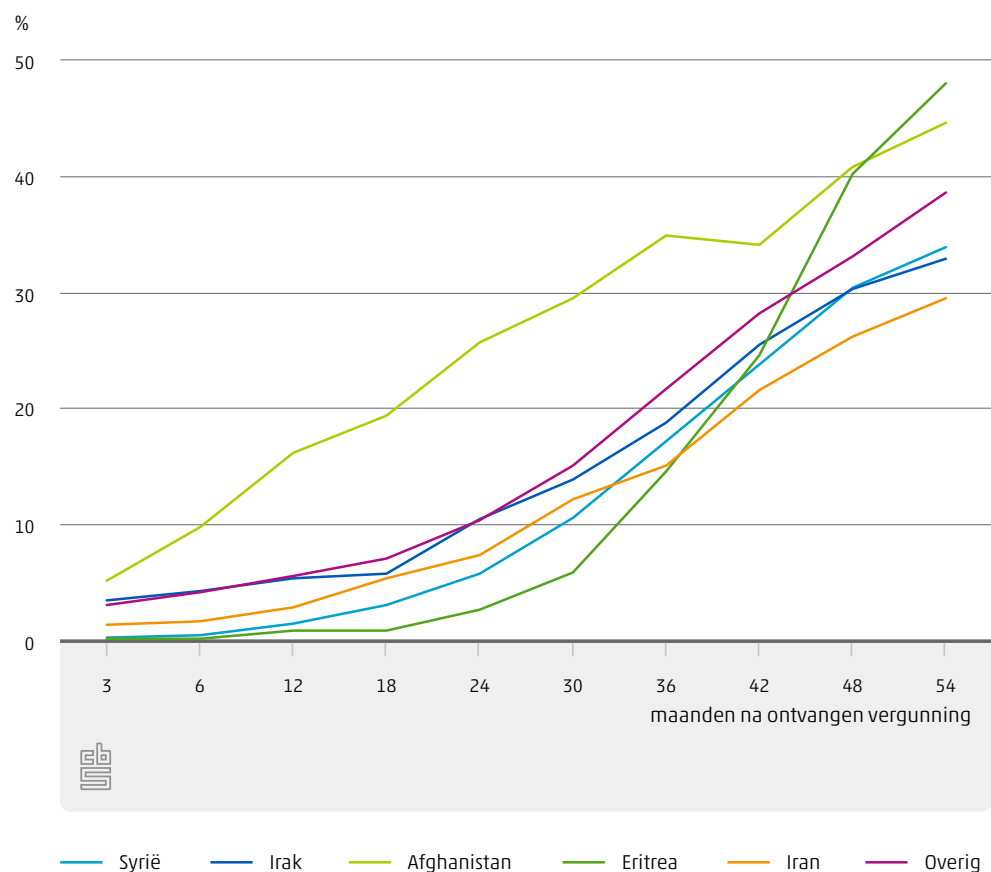
Als we kijken tweeënhalf jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning asiel dan heeft het vergunningscohort 2016 iets vaker een baan dan het vergunningscohort van 2015 (respectievelijk 19 en 14 procent). De mensen uit het vergunningscohort 2015 hebben op hun beurt weer iets vaker een baan na tweeënhalf jaar dan de mensen uit het vergunningscohort van 2014 (respectievelijk 14 en 11 procent). Statushouders gaan dus steeds iets sneller aan het werk.

Het vergunningscohort 2014 kunnen we nu het langst in de tijd volgen. Voor dit cohort zien we dat na vier-en-een-half jaar 38 procent van alle 18- tot 65-jarige statushouders een baan heeft. Niet alleen stijgt de arbeidsdeelname van deze statushouders gestaag; we zien ook dat de verschillen in arbeidsdeelname tussen de nationaliteiten kleiner worden.

¹⁰⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

Als we kijken naar de meest recente baan dan hebben de meeste statushouders een baan in deeltijd (75 procent) en met een tijdelijk contract (88 procent). Van de werkenden, werkt gemiddeld twee procent als zelfstandige. Bijna 32 procent van de statushouders met een baan werkt in de uitzendbranche, daarnaast komen banen in de horeca (25 procent) en de handel (17 procent) veel voor. Wel zijn er verschillen te zien tussen de cohorten: mensen uit de oudste cohorten werken minder vaak in de horeca en vaker in de uitzendbranche. Van diegenen die werken uit het vergunningscohort 2018 werkt 39 procent in de horeca en 25 procent in de uitzendbranche. Voor het vergunningscohort 2014 zijn die percentages respectievelijk 19 en 35 procent.

3.9.1 Aandeel werkenden onder 18- tot 65- jarigen die in 2014 verblijfsvergunning asielt ontvingen, aantal maanden na ontvangen vergunning

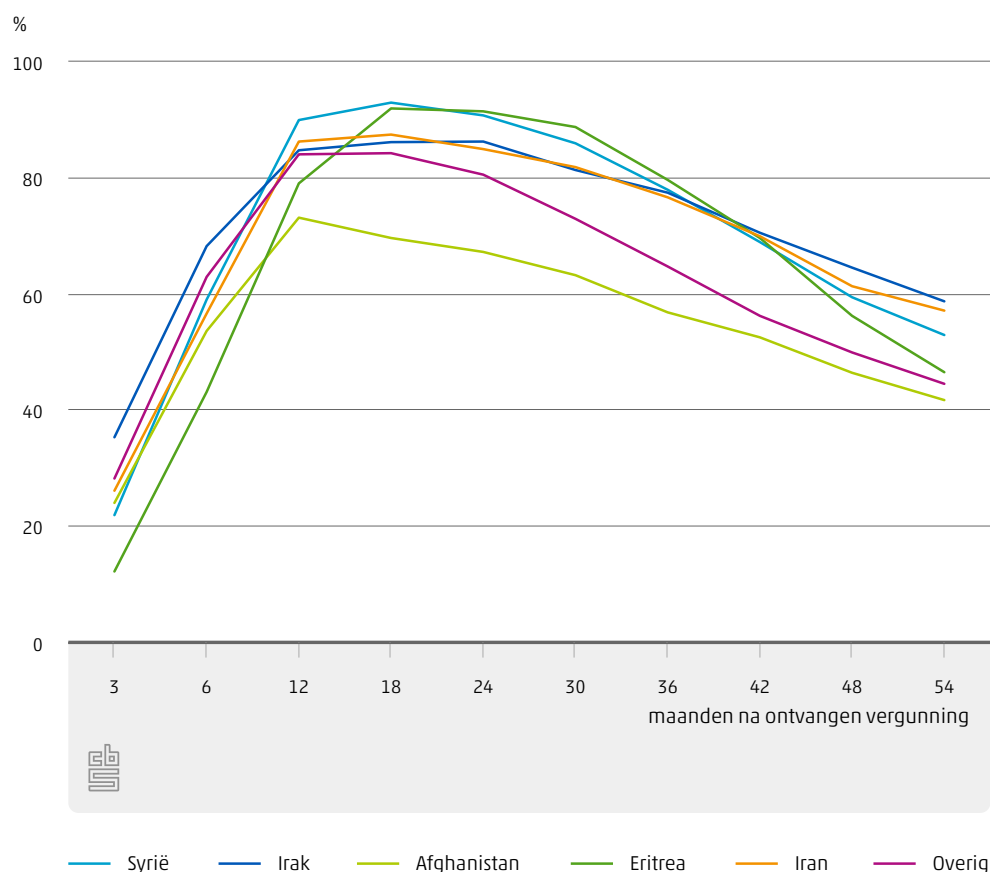
3.10 Uitkering

Aandeel bijstandsgerechtigden daalt verder

Anderhalf jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning, ontvangt 90 procent van de 18 tot 65-jarigen die in 2014 een vergunning hebben gekregen, een bijstandsuitkering. Drie jaar later – vier-en-een-half jaar na het verkrijgen van een vergunning – is dit percentage gedaald naar 51 procent. Dit kunnen ook statushouders met een (deeltijd)baan zijn. Zoals in de figuur is te zien, ontvangt niet iedereen meteen een bijstandsuitkering. Veel

statushouders verblijven de eerste maanden nog in de asielopvang, waar zij geen uitkering ontvangen, maar leefgeld. Pas wanneer statushouders zelfstandig zijn gehuisvest in een gemeente, komen ze in aanmerking voor een bijstandsuitkering. Met het verstrijken van de tijd worden de verschillen tussen de verschillende groepen steeds kleiner. In dit onderzoek is ook gekeken naar werkloosheids- en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, maar die komen, zoals verwacht mag worden wegens het ontbreken van een arbeidsverleden, in de eerste vier-en-een-half jaar na verkrijgen van de vergunning nauwelijks voor.

3.10.1 Aandeel uitkeringsgerechtigden onder 18- tot 65- jarigen die in 2014 verblijfsvergunning asiel ontvingen, aantal maanden na ontvangen vergunning

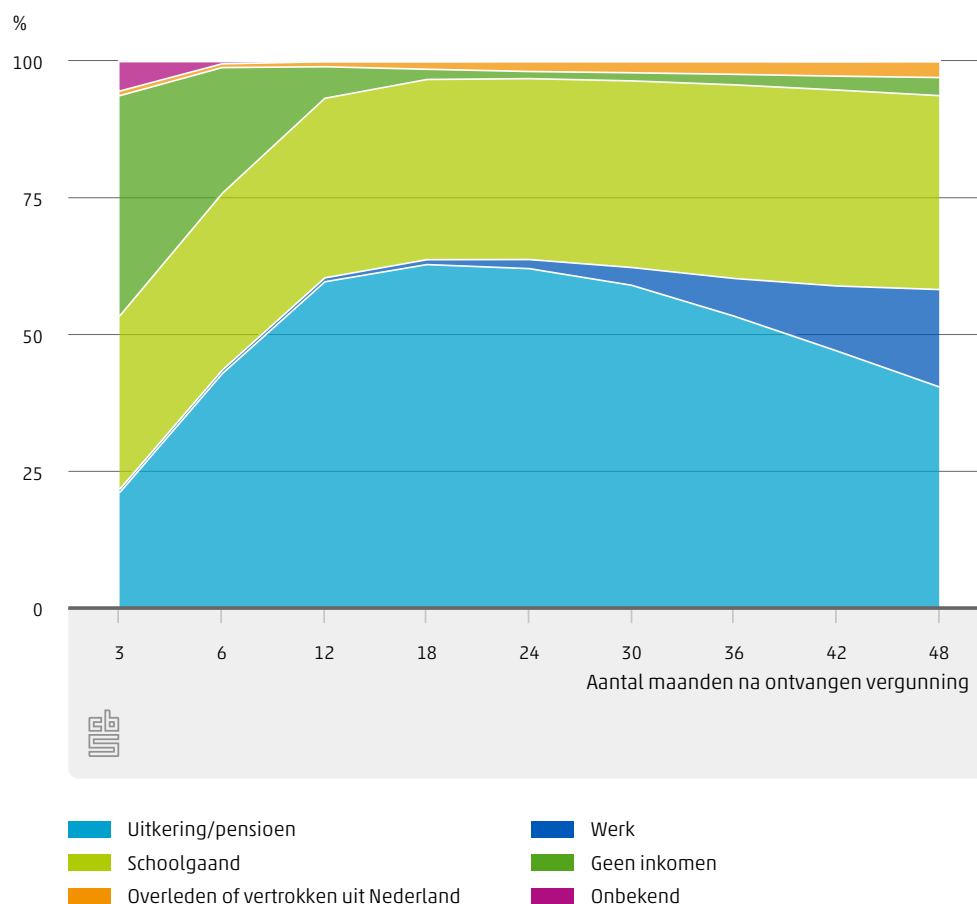
3.11 Voornaamste inkomstenbron

Bijstandsafhankelijkheid neemt verder af

Het aandeel statushouders met werk als voornaamste inkomstenbron loopt voor cohort 2014 langzaam op tot 18 procent vier jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning. Voor de statushouders uit 2015 en 2016 zien we vergelijkbare patronen. Hoewel steeds meer statushouders een (deeltijd) baan hebben, leveren die banen vaak onvoldoende inkomsten op. Hierdoor kan een uitkering ook voor deze groep de voornaamste inkomstenbron zijn. Veel statushouders hebben nog geen inkomsten in de eerste maanden na het verkrijgen van een vergunning. Dit komt doordat veel van hen na het verkrijgen van hun vergunning nog in

een opvanglocatie wonen, waar ze leefgeld ontvangen. In de loop van de tijd neemt het aandeel zonder inkomsten af en krijgen steeds meer statushouders een uitkering (of pensioen). Na anderhalf jaar geldt dat voor 63 procent van de statushouders uit 2014 een uitkering of pensioen de voornaamste bron van inkomsten is. Na vier jaar is het percentage gedaald naar 41 procent. Het gaat dan in de meeste gevallen om een bijstandsuitkering. Na 12 maanden is een kleiner deel van het cohort van 2017 afhankelijk van een uitkering (45 procent) dan de voorgaande cohorten (55 procent voor 2015 en 2016 en 60 procent voor 2014). Het aandeel schoolgaanden¹¹⁾ is juist wat hoger voor het meest recente cohort (48 procent) dan voor dat van 2015 (37 procent) en die van 2014 (33 procent).

3.11.1 Personen die een verblijfsvergunning asiel ontvingen in 2014 naar voornaamste bron van inkomsten

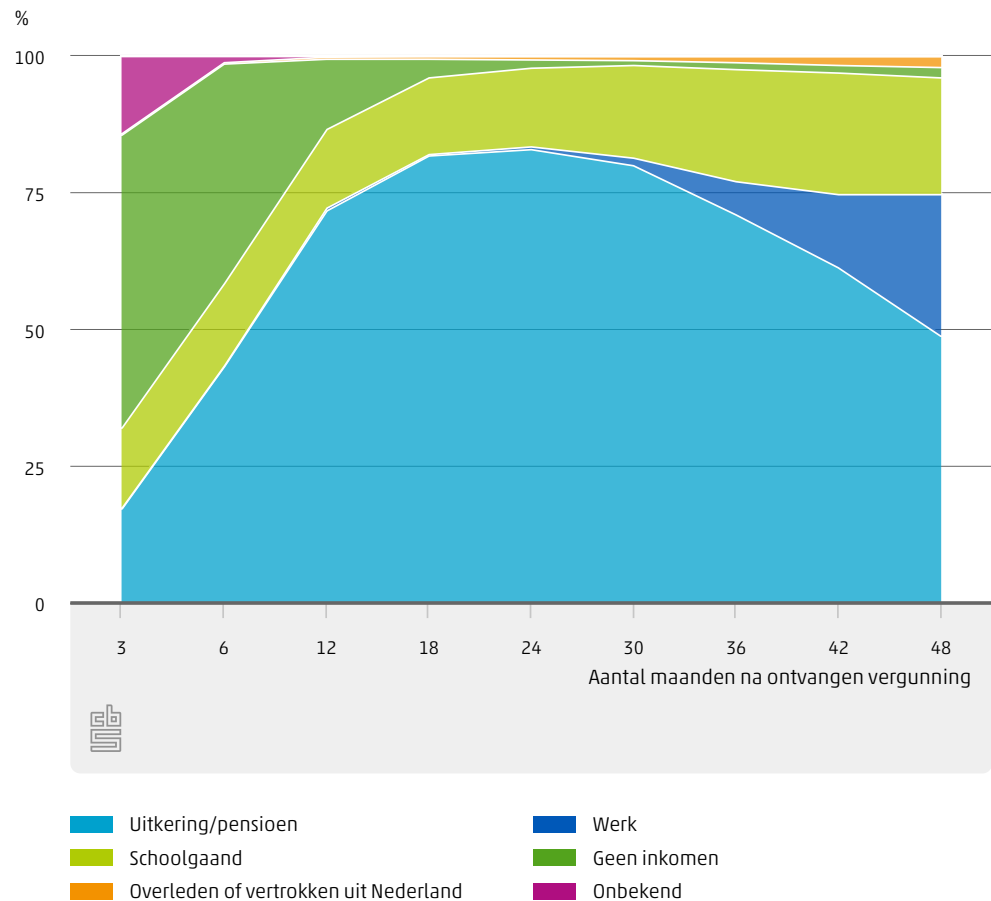

Als we naar de verschillen tussen de groepen uit 2014 kijken zien we dat 48 maanden na het verkrijgen van de vergunning het aandeel personen waarvan de voornaamste bron van inkomsten werk is, het hoogst is onder de Eritreeërs (26 procent) en het laagst onder de Irakezen (11 procent). Tegelijkertijd is het aandeel Eritreeërs waarvan de voornaamste bron van inkomsten een uitkering is, ook hoog: ongeveer 49 procent van de statushouders uit Eritrea heeft vier jaar na het verkrijgen van zijn of haar vergunning een uitkering of pensioen als belangrijkste inkomstenbron. Een relatief klein deel van de groep Eritreeërs (21 procent) is schoolgaand. Van de Afghaanse statushouders heeft na vier jaar ongeveer 37 procent een

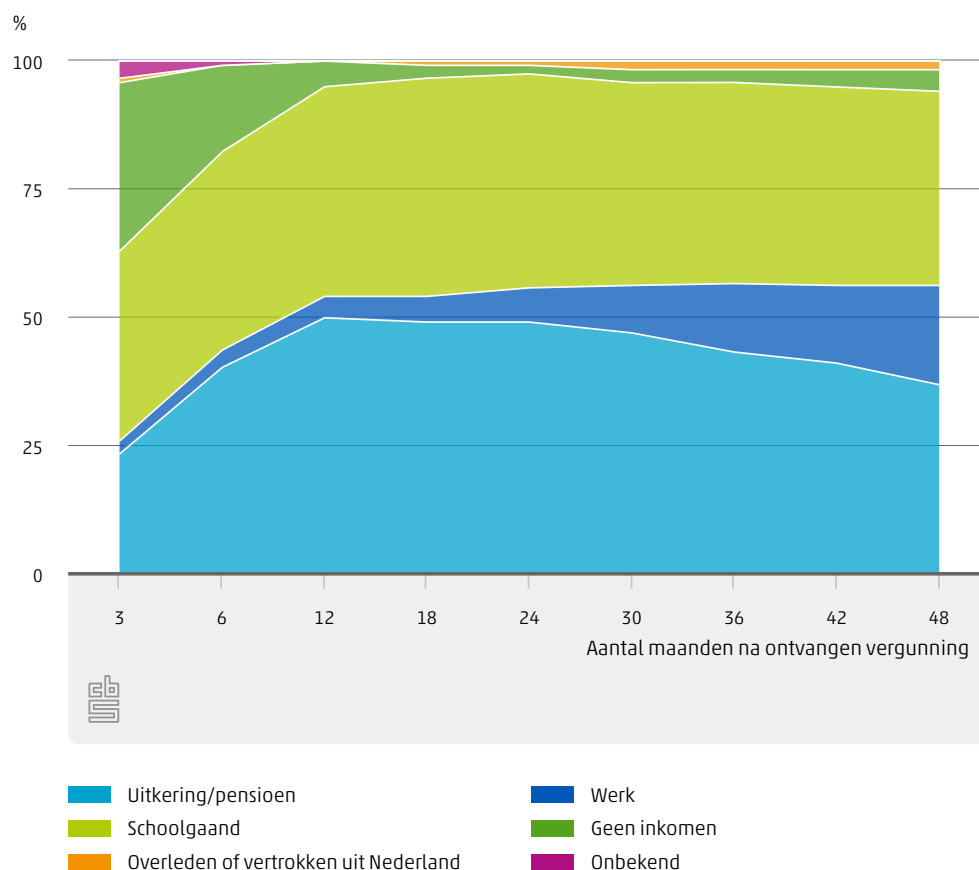
¹¹⁾ Hier wordt schoolgaand gedefinieerd als scholieren/studenten in door overheid bekostigd onderwijs, of met studiefinanciering van de Nederlandse overheid (WSF) in overige onderwijsinstellingen (evt. buitenland). Studenten ouder dan 16 jaar in particulier of buitenlands onderwijs zonder WSF ontbreken. De onderwijsvolgenden in voorgaande figuren zijn exclusief de personen die studiefinanciering krijgen van de Nederlandse overheid maar in 'overige onderwijsinstellingen' onderwijs volgen.

uitkering als belangrijkste inkomstenbron en gaat 38 procent naar school. Syriërs lijken na vier jaar op de Afghanen wat betreft hun voornaamste bron van inkomsten: voor 16 procent van de Syriërs is dat werk, voor 40 procent een uitkering of pensioen en 38 procent gaat naar school. Hoewel het voor Iraniërs om kleine aantallen gaat, is een uitkering als voornaamste bron van inkomen 48 maanden na het verkrijgen van de vergunning met 52 procent het hoogst voor Iraanse statushouders.

3.11.2 Personen met Eritreese nationaliteit die een verblijfsvergunning asiel ontvingen in 2014 naar voornaamste bron van inkomsten

3.11.3 Personen met Afghaanse nationaliteit die een verblijfsvergunning asiel ontvingen in 2014 naar voornaamste bron van inkomsten

3.12 Inkomen

Nog altijd weinig inkomensverschillen

Het gemiddeld gestandaardiseerd besteedbaar huishoudinkomen van statushouders die een vergunning kregen in 2014 bedroeg 12,3 duizend euro in 2015, 12,7 duizend euro in 2016, 13,5 duizend euro in 2017 en 14,7 duizend euro in 2018. Statushouders uit 2015 kregen in 2016 gemiddeld 12,3 duizend euro, 13 duizend euro in 2017 en 13,9 duizend euro in 2018. Zoals in de tabel te zien is, zijn er tussen de verschillende nationaliteiten¹²⁾ geen grote verschillen in het gestandaardiseerd huishoudinkomen. Dit komt doordat verreweg het grootste deel van de statushouders een bijstandsuitkering ontvangt en dat zijn vaste bedragen, afhankelijk van de gezinssituatie.

¹²⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.12.1 Gemiddeld gestandaardiseerd huishoudinkomen in duizenden euro's, voor statushouders niet meer in COA-opvang naar nationaliteit, vergunningscohort en verslagjaar

	Cohort 2014								Cohort 2015						
	2015	N	2016	N	2017	N	2018	N	2016	N	2017	N	2018	N	
Syrië	12,0	4 295	12,6	9 645	13,3	9 895	14,4	9 925	12,2	12 815	12,9	20 295	13,8	20 680	
Irak	12,2	450	13,0	635	13,6	655	14,7	650	12,5	285	13,4	490	14,4	510	
Afghanistan	12,9	350	13,4	575	14,2	575	15,8	575	12,5	300	13,3	500	14,5	505	
Eritrea	13,0	925	13,0	3 530	13,5	3 855	15,0	3 845	12,4	1 340	12,8	5 630	13,8	6 000	
Iran	13,3	265	13,6	400	14,0	405	15,7	400	13,5	270	14,2	405	15,2	405	
Overig/ onbekend	12,4	2 090	12,8	3 165	13,7	3 220	15,1	3 195	12,7	1 920	13,4	2 880	14,4	2 900	
Totaal	12,3	8 375	12,7	17 950	13,5	18 605	14,7	18 590	12,3	16 935	13,0	30 195	13,9	31 005	

Bron: CBS

3.12.2 Gemiddeld gestandaardiseerd huishoudinkomen in duizenden euro's, voor statushouders niet meer in COA-opvang naar nationaliteit, vergunningscohort en verslagjaar

	Cohort 2016				Cohort 2017	
	2017	N	2018	N	2018	N
Syrië	12,8	17 180	13,4	24 720	13,0	13 000
Irak	13,2	805	14,1	1 230	13,0	745
Afghanistan	11,8	415	13,8	670	13,1	620
Eritrea	12,1	3 210	13,2	4 705	12,0	3 335
Iran	13,6	310	14,6	560	14,1	600
Overig/onbekend	13,1	1 740	14,0	2 390	13,4	1 845
Totaal	12,7	23 665	13,5	34 275	12,9	20 150

Bron: CBS

3.13 Zorggebruik

Zorggebruik neemt niet verder toe

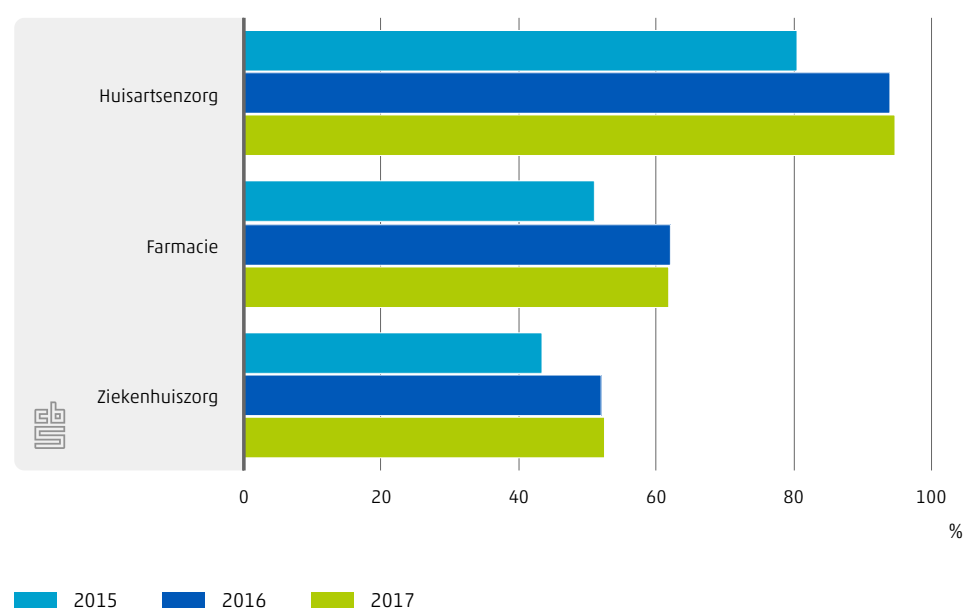
Zodra statushouders een verblijfsvergunning hebben verkregen en niet meer in een COA-opvanglocatie verblijven, kunnen zij van de reguliere zorgsystemen gebruik maken. Zij zijn daarnaast ook verplicht een basisverzekering af te sluiten. Van alle statushouders die in 2014 een vergunning hebben ontvangen, 18 jaar of ouder zijn en eind 2015 niet meer in een COA-opvang verblijven, heeft 81 procent kosten gemaakt voor de huisarts in 2015, waarvan 77 procent ook daadwerkelijk een consult heeft gehad en 23 procent alleen inschrijvingskosten heeft gemaakt. In 2015 heeft nog niet iedereen zich ingeschreven bij een huisarts. Die 81 procent is minder dan de totale Nederlandse bevolking¹³⁾, waarbij ruim 98 procent kosten heeft gemaakt bij de huisarts. Twee jaar later (in 2017) heeft 95 procent van de statushouders uit cohort 2014 kosten gemaakt voor de huisarts. Deze stijging wordt nagenoeg geheel veroorzaakt door een stijging in inschrijvingen bij de huisarts; bijna iedere statushouder die in 2014 een vergunning asiel ontving, 18 jaar of ouder is en niet meer in

¹³⁾ Omdat er onder het vergunningscohort 2014 heel weinig ouderen zijn – slechts 1,5 procent is 65 jaar of ouder – hebben we voor de vergelijking met de Nederlandse bevolking gekeken naar de bevolking tussen 18 jaar en 65 jaar oud.

een COA-opvanglocatie verblijft, staat in 2016 ingeschreven bij de huisarts. De figuur laat de duidelijke trend zien dat statushouders uit cohort 2014 meer kosten maken voor zorg in 2016 ten opzichte van 2015. De verschillen een jaar later, tussen 2016 en 2017, zijn echter klein. Van de statushouders die in 2015 een vergunning hebben ontvangen maken er na één jaar meer statushouders kosten voor zorg dan van de statushouders die in 2014 een vergunning hebben ontvangen.

Een vorige editie van dit onderzoek liet zien dat Eritrese statushouders verreweg de minste kosten maken voor gebruik van zorg. Deze bevinding werd al eerder geconstateerd door het Kennisplatform Integratie & Samenleving (KIS), waar zij in een rapport¹⁴⁾ schrijven dat 'hun gebrek aan kennis over de oorzaken en medische risico's van gezondheidsproblemen, culturele verschillen, taboes, taalbarrières en hun onbekendheid met de mogelijkheden voor preventie en behandeling de medische zelfredzaamheid van Eritrese vluchtelingen in de weg staan'. Het is echter ook zo dat Eritreeërs langer dan de mensen met een andere nationaliteit¹⁵⁾ in COA-opvang verblijven na het krijgen van hun vergunning, waardoor zij in 2015 een kortere periode hebben gehad om kosten te maken onder de basisverzekering. De nieuwe cijfers laten zien dat nu meer Eritrese statushouders gebruik maken van zorg: in 2015 maakte 67 procent kosten voor de huisarts, in 2016 is dat voor dezelfde groep gestegen tot 91 procent en in 2017 tot 94 procent. Het aandeel Eritreeërs dat kosten maakt voor huisartsenzorg, is nu ongeveer net zo hoog als voor de andere statushouders die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen. Voor Eritreeërs die in 2015 een vergunning hebben ontvangen is eenzelfde patroon zichtbaar: in 2016 maakte 70 procent kosten voor de huisarts en in 2017 is dat 87 procent. Voor het gehele cohort is dit respectievelijk 84 en 92 procent.

3.13.1 Zorggebruik in 2015, 2016 en 2017 onder statushouders die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen en niet meer in COA-opvang verblijven

¹⁴⁾ <https://www.kis.nl/sites/default/files/bestanden/Publicaties/handreiking-ondersteuning-eritrese-nieuwkomers-bij-integratie.pdf>

¹⁵⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

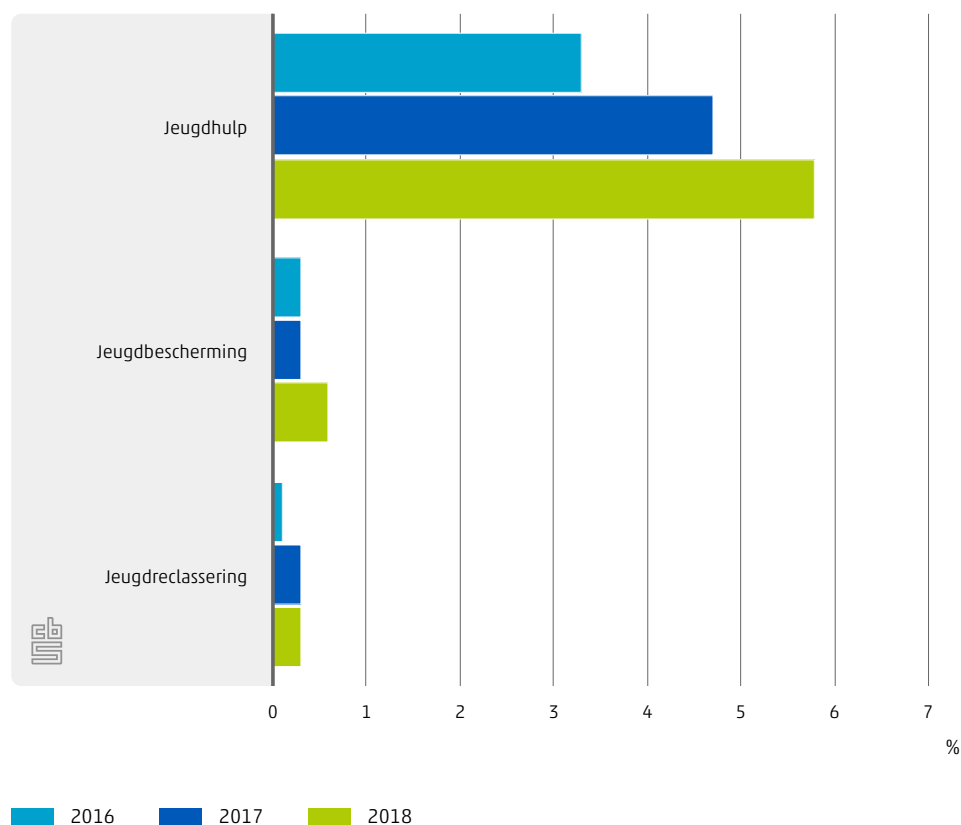

3.14 Jeugdzorg

Aandeel jongeren met jeugdzorg neemt toe

Van alle jongeren die in 2014 of 2015 een verblijfsvergunning asiel ontvingen, niet meer bij een opvanglocatie van COA verblijven en eind 2016 niet ouder zijn dan 21 jaar, maakt ongeveer 3,5 procent in 2016 gebruik van een vorm van jeugdzorg. Een jaar later is dat percentage gestegen tot 5 procent en nog een jaar later naar bijna 6 procent. Bij jeugdhulp betreft het hulp en zorg aan jongeren en hun ouders bij psychische, psychosociale en/of gedragsproblemen, een verstandelijke beperking van de jongere, of opvoedingsproblemen van de ouders. De jongere kan daarbij thuis verblijven, in het eigen gezin, en bij ernstigere situaties kan de jongere worden opgenomen in een pleeggezin of gesloten instelling. Verreweg de meeste jongeren met jeugdzorg ontvangen jeugdhulp; slechts 0,3 procent krijgt hulp van jeugdbescherming in 2016 (bijvoorbeeld de onder voogdij plaatsing van alleenstaande minderjarige statushouders) en 0,1 procent heeft te maken jeugdreclassering (begeleiding en controle voor jongeren die met de politie in aanraking zijn geweest en een proces-verbaal hebben gekregen). De stijging van het gebruik van jeugdzorg zit ook bijna volledig in het gebruik van jeugdhulp: dat stijgt van 3,3 procent in 2016 naar 5,5 procent in 2018. Deze percentages liggen nog wel lager dan het aandeel onder Nederlandse jongeren dat jeugdhulp ontvangt (ruim 9 procent in 2018). Jongeren uit Iran en Afghanistan maken het vaakst gebruik van jeugdhulp. Hun aandeel in jeugdhulp is relatief ongeveer even groot als het aandeel jongeren met jeugdhulp in heel Nederland (circa 9 procent).

3.14.1 Gebruik van jeugdzorg in 2016, 2017 en 2018 onder jongeren (0 tot 22 jaar) die in 2014 of 2015 een verblijfsvergunning asiel ontvingen en niet meer in COA-opvang verblijven

3.15 Geregistreeerde verdachten

Weinig ontwikkeling in aandeel geregistreeerde verdachten

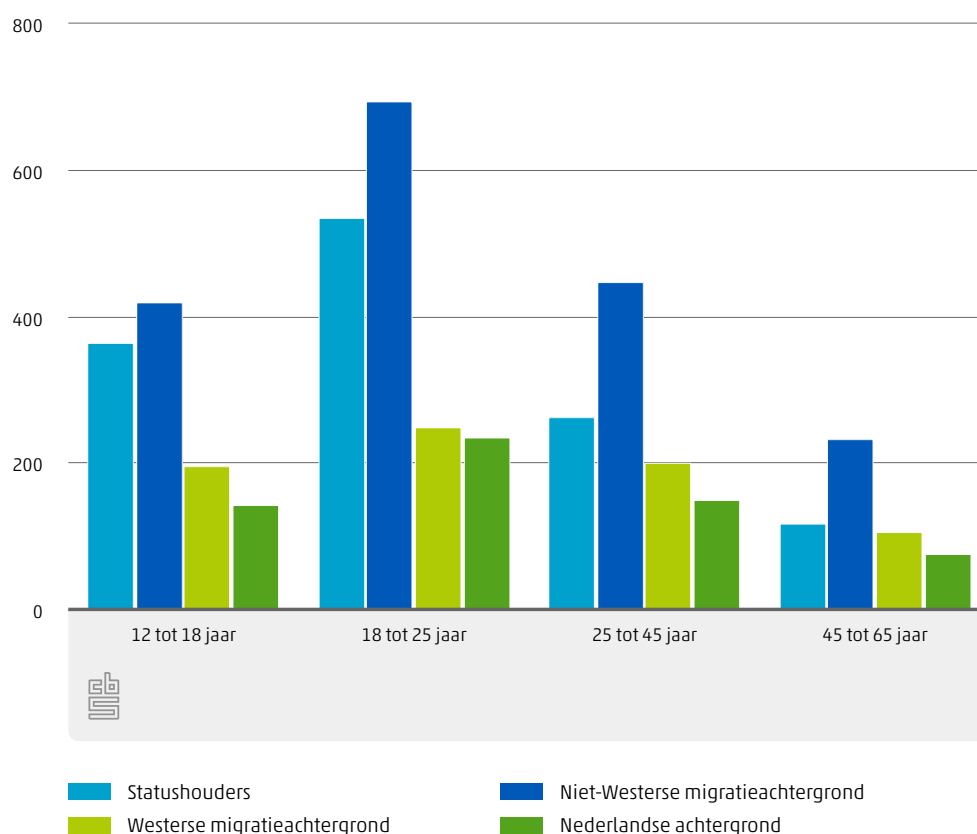
Mannelijke statushouders zijn in verhouding vaker verdacht van een misdrijf dan mannen met een Nederlandse of westerse migratieachtergrond, maar minder vaak dan mannen met een niet-westerse migratie-achtergrond.¹⁶⁾ In de figuur wordt het aandeel verdachten in 2018 onder statushouders die in 2016 een vergunning ontvingen, vergeleken met andere bevolkingsgroepen, waarbij rekening is gehouden met geslacht en leeftijd. De figuur met geregistreeerde verdachten in het rapport van vorig jaar¹⁷⁾ betrof het aandeel verdachten in 2017 onder statushouders die in 2015 een vergunning ontvingen. De figuren zijn vrijwel identiek aan elkaar.

¹⁶⁾ Statushouders worden hier dubbel geteld, omdat zij zowel tot de mensen met een migratieachtergrond als tot de statushouders behoren. Het gaat in deze figuur om het aantal verdachte personen, niet om het aantal misdrijven. Personen kunnen van meerdere misdrijven worden verdacht. Deze cijfers zijn niet gecorrigeerd (voor bijvoorbeeld leeftijd, opleidingsniveau of sociaaleconomische positie).

¹⁷⁾ <https://longreads.cbs.nl/asielenintegratie-2019/>

In dit onderzoek is geen rekening gehouden met andere factoren die oververtegenwoordiging in criminaliteitsstatistieken kunnen verklaren, zoals inkomen en opleidingsniveau. Het aantal verdachte statushouders is te klein om verder te kijken naar het type misdrijf of een verdere verdeling naar nationaliteit.¹⁸⁾

3.15.1 Aantal verdachten onder statushouders die in 2016 verblijfsvergunning asiel ontvingen per 10 000 mannen in 2018 naar leeftijd

3.16 Dashboard

Naast deze rapportage is er een [interactief dashboard](#), met daarin nog meer cijfers over de integratie van statushouders. In dit dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen en voor welke nationaliteiten¹⁹⁾ u cijfers (visueel) gepresenteerd wilt zien.

¹⁸⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

¹⁹⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oude nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.17 Literatuur

Sprangers, A., Zorlu, A., Hartog, J. & Nicolaas, H. (2004) Immigranten op de arbeidsmarkt. Bevolkingstrends 2e kwartaal 2004. Den Haag: Centraal Bureau voor de Statistiek.

Medewerkers

Auteurs

Nathalie Boot
Zoë Driessen
Corina Huisman
Luc Verschuren (projectleider)
Stephan Verschuren

Dankwoord

We danken de medewerkers van de volgende instanties voor hun constructieve bijdrage aan deze editie van het Asielcohorten onderzoek:

Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA)
Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO)
Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)
Ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV)
Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW)
Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW)
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS)
Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP)
Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC)